

გაზეთი გაეოღის
1930 წლის 5
ნოემბრიდან

samtredlismacne @ mail.ru

მაცნე

სამტრედიის

N16 (9232)

10 ივნისი, 2017 წელი

ფასი 50 თეთრი

სასაფლაოები უზუფრუქტით და
მადლობა "სამტრედიის მაცნეს"

2

სანამ
ქაჩის
ბხაძეულობა
დადგინდება

აზიურ ფაროსანას
საინააღმდეგო
ლონისკიების პირველი
ეგვანი იწყება

5

გიცა ლავაბა ლავაბა არ არის
საქაჩიან საქაჩიო უჩინარისკები

ქალაქის
გზებზე
სარემონტო
სამუშაოები
გრძელდება

6

ბრანდიოზული და
მასშტაბური პირველი
ივნისი სამტრედიისში

იმედი
სუარის

“ზარი დროებათა გაყრის”

3

პანთეონში დაჩინებული უცხო
მემორიალის იდენტიფიკაციისთვის

4

თავად
სათურქეთად
გახაზირებულის
გულისტკივილიანი
წერილი

თმა გაზუნაშვილი

დღის წესრიგი მიიღეს და პირველივე განცხადება ზანა ადგილიდან გააქეთა. სასახარული ინფორმაციით დაიწყო საკრებულოს იმდღევანდელი სხდომა.

ტაში ავსტრალიაში ცოტნესა და დარბაზში მის მამას, ბადრი შენგელიას ერგო.

“გამწვანებისა და კეთილმოწყობის გაერთიანების” ხარჯებში შესული რამდენიმე ცვლილება ხელის აწევით მიიღეს. თუმცა, მანამდე ოპოზიციონერი მამუკა ბიბილიაშვილი დანიშნულა, რა დაამატა დამლაგებელმა, მისაღები ცვლილებით ხელფასი რომ შეუმცირეს.

წავიდა სამუშაოდ. მისი შტატი გავანახევრეთ და სხვა თანამშრომელს შევეურთეთ, რამეთუ მან თავად გამოთქვა მსგავს რეჟიმში მუშაობის სურვილი.” საუბარი სოფლებში სასაფლაოების მოწვე-

ლობაში გათვალისწინებული. ამასთანავე, მოთხოვნა სოფლის სასაფლაოების მოვლა-პატრონობაზე სოფლებში გამგებლის წარმომადგენლებისგან უნდა მოდიოდეს. ამ ეტაპზე ეს ტერიტორიები

ახურების ტარიფების დამტკიცებას, 2017 წლის ბიუჯეტთან დასაფინანსებელი სუფიდიის, სამუშაო დღეებისა და დროის განსაზღვრის შესახებ” განკარგულებაში ცვლილებების შეტანას დასთანხმდნენ.

რომლითაც იგი შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალურ საკითხთა კომისიის წევრობას ითხოვდა. სხდომის წევრთა თანხმობით მისი ეს მოთხოვნა დაკმაყოფილდა.

საკრებულოს სხდომაზე მადლობა “სამტრედიის მაცნეს”, კერძოდ, მისი პასუხისმგებელი მდივნის, ლევან გაბეჩაშვილის მისამართით ითქვა. მისი ავტორი საკრებულოს თავმჯდომარე ნუგზარ ჯამბურია განხილდა და იგი განუთხრო ერთ-ერთ ნომერში დაბეჭდილ წერილს “გიხაროდენ” ენებოდა. კულამის საჯარო სკოლის სახელმძღვანელო და სიმბოლიკის კომისიის გადაწყვეტილებით კვლავ მიენიჭება კონსტანტინე მკურნალის სახელი. ნუგზარ ჯამბურია, რომლისთვისაც ეს სკოლა განსაკუთრებით მშობლიურია, ხაზი გაუსვა მისთვის ამ სახელის მინიჭების დატვირთვას. ყველა საჭირო დოკუმენტი განათლების სამინისტროზე გადასაცემად უკვე მოამზადა. დაბა კულამის დეპუტატმა იმედა გოგავამ დეპუტატებს სახელის წარმომობაც შეაჩვენა. საბოლოო გადაწყვეტილებას თავად სამინისტრო მიიღებს.

სასაფლაოები უზუფრუპით და გადღობა “სამბრედიის მაცნეს”

სრიგების უკვე არაერთხელ წამოწეულ თემს შეეხო. მისი ინიციატორი ამჯერადც მამუკა ბიბილიაშვილი გახდა “ნაციონალური მოძრაობიდან.” როგორც ელგუჯა კალაძემ აღნიშნა: “ქალაქის ტერიტორიაზე არსებულ ყველა სასაფლაოს კურიერებს ეს სამსახური. რაც შეეხება სოფლებს, ჯერ უზუფრუპით უნდა გადმოგვეცეს ისინი. ეს კანონდებ-

შიწამელება სარეველა ბალახის მოშპობი ქიმიური საშუალებით.”

სხდომაზე სკოლაშენი ანდრეას დარწმუნებულად გაერთიანებაში, დიდი ჯიხანის სახელოვნებო სკოლაში, საცენოსონო კლუბსა და “სახლი თანადგომაში” ბიუჯეტში გათვალისწინებული ცვლილებები განიხილეს. აგრეთვე, “სპორტული კომპლექსი-სამტრედიას” მომს-

იქვე საკრებულოს ყველა წევრის გასაცონად ითქვა, რომ მათ აბონემენტის გარეშე, სრულიად უფასოდ შეუძლიათ აუზით სარგებლობა. ერთი სიტყვით, დეპუტატები აუზზე უფასოდ იცურებენ...

თურიდულ, ადამიანის უფლებათა დაცვის, საპროცედურო და სამანდატო კომისიის თავმჯდომარემ სხდომას დეპუტატ ილია მჭავიას სურვილი გააცნო,

ქალაქის გზებზე სარემონტო სამუშაოები ბრძელდება

სამტრედიის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე 6 ივნისს დაიწყო ადგილობრივი მნიშვნელობის გზების ორმული და სურათობრივი სამუშაოების გაკეთება. კერძოდ, რუსთაველის ქუჩისა და დავით აღმაშენებლის გამზირის დამაკავშირებელ საავტომობილო გზაგამტარ ხიდზე მოხდა ასფალტბეტონის საფარის ორმული და სურათობრივი შეკეთება.

რეგიონალური განვითარების პროგრამით განსახორციელებელი ობიექტების სარეაბილიტაციო სამუშაოებს მომავალი კვირის დასაწყისში შეუდგებიან.

6069 6360233050

სანამ ქაჩის ბხაღეულობა დადგინდება

თმა გაზუნაშვილი

მუნიციპალიტეტის სამხატვრო სკოლა-გალერეის შემოსავლისა და ხარჯის დამტკიცების შესახებ მიღებულ დოკუმენტში ცვლილებები გალერეის საჭიროებით იყო გამოწვეული. საკრებულოს სხდომაზე გატანილ ამ საკითხთან დაკავშირებით ბუღალტრმა ხათუნა ნიკოლიძემ კითხვებს პასუხები გასცა.

ახლად გადახურულ დარბაზს, როგორც იმედა გოგავამ შეაფასა, “არც თუ ძლიერმა” ქარმა სახურავი რომ გადახადა და შემდეგ აღმინისტრაციული სახლის ეზოში კარგა ხანს რომ იყო იგი მიმოფენილი, ცნობილი ფაქტია ახლო წარსულიდან. თუ რატომ არ ხდებოდა შენობაზე გადამძვრალი თუნუქისა და ძელებისგან ეზოს გაწმენდა, ბევრს აინტერესებდა. მიზეზი ექსპერტების ჩატარება აღმოჩნდა, რომელსაც უნდა დაედგინა, ეს სტიქიური ქარის “ბრალი” იყო, თუ სატენდერო ხელშეკრულებით აღებული პასუხისმგებლობის არაგულისხმიერად მიდგომის და სამუშაოს უზარისხოდ შესრულების.

იმ სხდომაზე იმედა გოგავა არა სახურავის, არამედ თავანდელი დარბაზის ბედი დაინტერესდა. სადაც მხატვრული ტილოებია გამოფენილი: “მიმართეთ საერთოდ ვინმეს? ჩააყენეთ საქმის კურსში? და რა მდგომარეობაშია ამჟამად იქ გამოფენილი ტილოები?”

გადახურების სამუშაოების დაწყებით დაინტერესებულ დეპუტატს დეპუტატებმა უმრავლესობიდან და საკრებულოს ხელმძღვანელებმა უპასუხეს, რომ ელოდებიან ექსპერტების დასვენას, რომელიც გამოავლენს სამუშაოს შემსრულებელი კომპანიის ან ქარის “ბრალეულობას.” საქმის საპეციალისტები დარბაზის ჯერ ისევე ახლად დასრულებული გადახურვითი სამუშაოების უზარისხობაზე საუბრობენ. მშენებელი კომპანია კი, როგორც მოსალოდნელი იყო, მომხდარში სტიქიას “ადანაშაულებს.” ვენხით, რა შედეგს დადებს სამხარაულის ექსპერტების დასვენა, მაგრამ ამ დასვენებამდე დასვენა ისაა, რომ დარბაზი და მხატვრული ტილოები კვლავ გალერეის თანამშრომლების ძალისხმევით იმდღე რჩება. ბუნებრივ მოვლენებს კი წინასწარ გაფრთხილების “კულტურა” ნაკლებად აქვთ, მით უმეტეს, როგორც წესი, საქართველოში ამინდის და ზოგადად პროგნოზები ნაკლებად ამართლებს.

აზიურ ფაროსანას საწინააღმდეგო ღონისძიების პირველი ეტაპი იწყება

ქეთევან ჭიჭიძე

7 ივნისს სამტრედიას სურსათის უვნებლობის სააგენტოს უფროსის მოადგილე ლევან თოლორაძე ეწვია. თბილისიდან და საქართველოს სხვადასხვა მუნიციპალიტეტიდან ჩვენს ქალაქში სააგენტოს მცენარეთა დაცვის ინსპექტორები ჩამოვიდნენ. მათ, საგანგებოდ შექმნილ სპეციალურ ჯგუფებს პესტიციდ “ზონდერის” გამოყენებისას უსაფრთხოების წესების დაცვასთან დაკავშირებით, ტრენინგი ჩაუტარეს. ტრენინგის შორის სამტრედიის მცენარეთა დაცვის ინსპექტორი მიხეილ სვიტირიაძეცაა. სულ 150 კაცმა გაიარა სწავლება. 72 “სოლო” აპარატი, წამალი და სპეციალ-ჭურვილობა მუნიციპალიტეტის ყველა თემს გადაეცა.

სამტრედიის მაჟორიტარი დეპუტატის, გრიგოლ მიქელაძის ძალისხმევით ჩვენი მუნიციპალიტეტი იმერეთში ერთადერთია, სადაც მანების კერების შექმნა მოხდება. ადგილობრივი ხელისუფლება სურსათის უვნებლობის სა-

სახურთან ერთად აზიურ ფაროსანას წინააღმდეგ მძიართულ ღონისძიებაში აქტიურადაა ჩართული. ძირითადად აქცენტი თხილის კულტურაზე კეთდება. სახელმწიფო პროგრამის ფარგლებში სამტრედიის მუნიციპალიტეტში 2360 ჰექტარი უფასოდ შეიწამლეა.

ვილ სვიტირიაძის განმარტებით, დიდ წილად აზიური ფაროსანის მანებლობის გამოც მოხდა. “ამჯერად შექმნილი 1-ლი ეტაპი იწყება. მე-2 ეტაპის სამუშაოები აგვისტოში ჩატარდება. ეს არ ნიშნავს, რომ მანებელი მთლიანად მოიხსობა. ისეთ ქვეყანაში, როგორც ამერიკის შეერთებული შტატებია, 10 წელია ებრძვიან მას. ჩვენი მიზანია, მინიმუმამდე შევამციროთ ამ მანებლის მიერ მიყენებული ზარალი.” აღნიშნა მან.

შეწამლის დრო ამინდზეც არის დამოკიდებული. ვარაუდობენ, რომ პროცესი უახლოეს დღეებში დაიწყება.

გასულ წელს თხილის ექსპორტის კუთხით 70 მილიონი ლარი იზარადა ჩვენმა ქვეყანამ, რაც მიხ-

პანთეონში დახრძალული უცხოი მეომრების იდენტიფიკაციისთვის

ქართული ჟურნალი

1992-93 წლების სამოქალაქო დაპირისპირებისა და 2008 წლის რუსეთ-საქართველოს ომის დროს გაუჩინარებულ ადამიანთა მისაგვლევად წითელი ჯვრის საერთაშორისო კომიტეტმა ინფორმაციების მოძიება 2010 წლიდან დაიწყო. საქმიანობა ორი საკორდინაციო მექანიზმის ფარგლებში მიმდინარეობს. ერთი მექანიზმით ქართველი და აფხაზი, ხოლო მეორე მექანიზმით ქართველი, ოსი და რუსი მონაწილეები მუშაობენ. 2016 წლამდე 249 ნეშტი იქნა მოძიებული, რომელთაგან 107 უკვე ამოცნობილია. 2017 წლის მაისიდან ავგუსტომდე იმის გამო, რომ პასუხი გაეცეს უგზო-უკვლოდ დაკარგულ ადამიანთა ოჯახების შეკითხვებს, წითელი ჯვრის საერთაშორისო კომიტეტი შიდა ქართულში, იმერეთში, აფხაზეთსა და თბილისის შემოგარენში 30-ზე მეტ პოტენციურ სამარხს გახსნის. საპარაულდო, საქართველოში შეიარაღებული კონფლიქტების დროს დაკარგულთა 150-მდე ნეშტი იქნება მოძიებული. ამ მიზნით წითელი ჯვრის საერთაშორისო კომიტეტის დასავლეთ საქართველოს ზუგდიდის ოფისის დაცვისა და მოძიების სამსახურის სპეციალური ლაინეტი როდონაია არგენტინელ ანთროპოლოგებთან და ქართველ მოხალისე არქეოლოგებთან ერთად სამტრედიას ეწვია. სპეციალისტებმა პანთეონში 3 უცხოი მეომრის სამარხი გახსნეს და მათი ნეშტიდან აღებული ნიმუშები იდენტიფიკაციის მიზნით ზაგრაბში გაგზავნეს.

ელუარდ ახობაძე, ვეტერან მებრძოლთა გენერალური დირექტორი, მეომრების პანთეონში დაკრძალვასთან დაკავშირებულ დეტალებს იხსენებს: “ვიცოდით, რომ ე.წ. “სელსტროსთან” დაღუპული ბიჭები კომანდოსის სასაფლაოზე დაკრძალეს. ასევე გვეჩვენა ინფორმაცია, რომ მებრძოლები დაკრძალულები იყვნენ ილორშიც, მაგრამ ეს სიმართლე არ აღმოჩნდა. კომანდოსის სასაფლაოდან კი ორი ნეშტი გადმოვასვენეთ. კულაში სასაფლაოს მცველმა გვითხრა, რომ ღამით შეიარაღებულმა ადამიანებმა გარდაცვლილები მანქანით მოიყვანეს, გადმოსვენეს და თავისივე ხელით დაასაფლავეს. წასვლის წინ მითხრეს, თუ ვინმე გკითხავს, უთხარი, ორი ადამიანი დაკრძალესო. ჩვენ იქ მხოლოდ ერთი ადამიანის ნეშტი აღმოვაჩინეთ. ასე რომ, 2004 წლის აპრილში აქ სამი მებრძოლი გადმოვასვენეთ. ვფიქრობ, რომ ისინი სამტრედიელები არ არიან”.

დავასუფთავოთ ქალაქი!

6060 ნაწილაკი

5 ივნისს, მსოფლიო დასუფთავების საერთაშორისო დღეს სამტრედიის მუნიციპალიტეტიც შეუერთდა.

აქციაში აქტიურად მიიღეს მონაწილეობა სამტრედიის მუნიციპალიტეტის გამგეობისა და საკრებულოს თანამშრომლებმა. განსაკუთრებული აქტიურობით გამოირჩეოდნენ ადგილობრივი თვითმმართველობის პირველი პირები.

ნუგზარ ჯამბურია, მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარე: “გარემო და მისი დასუფთავება წელიწადის ამ დღეს არ უნდა გვახსოვდეს მხოლოდ. ნებისმიერი მოქალაქის ვალდებულებაა, ვიზრუნოთ დე-

დამიწაზე, ჩვენს გამჩენსა და მარჩენალზე. გვწამდეს და სხვებსაც ვარწმუნებდეთ იმაში, რომ ჯანსაღი გარემო ჩვენი მომავლის სიჯანსაღეს განაპირობებს. ამიტომ, აქტიურად ვუერთდებით სამტრედიის დასუფთავების აქციას და ყველა სამტრედიელს მოვუწოდებთ, იზრუნონ გარემოზე”.

5 ივნისს თავდაპირველად დასუფთავდა ლაშა თევზაძის ქუჩაზე არსებული 2008 წლის 8 ავგუსტოს ომში გმირულად დაღუპული სამტრედიელი ვაჟაკის, ლაშა თევზაძის სახელობის სკვერი და მისი მიმდებარე ტერიტორია.

ბეჟან გეგეშიძე, მუნიციპალიტეტის გამგეობის ადმინისტრაციული სამსახურის უფროსი: “ხელისუფლებას ერთგვარ ვალდებულება აქვს, მუდმივად იზრუნოს ტერიტორიული მთლიანობისთვის დაღუპული ლაშა თევზაძის სახელობის სკვერის დასუფთავებაზე. ჩვენ სისტემატურად მოვდივართ, ვიღებთ ნაგავს, რომელიც ძირითადად საყოფაცხოვრებო ნარჩენებისაგან, პლასტმასის ბოთლებისაგან შედგება. თუმცა არ შემოიღია, გულსტეკივით არ შევინშნო, რომ ამ სკვერსა და მის მიმდებარე ტერიტორიას ისევე ადგილობრივი მოსახლეობა აბინძურებს. ამ წუთში, თქვენც ჩემთან ერთად შენიშნეთ, როგორ გადმოვადო კორპუსის ეზოდან გამოსული ავტომანქანის სალონიდან მამაკაცმა პლასტმასის ცარიელი ბოთლი. გულსატკეპია ისიც, რომ აქ მცხოვრები ოჯახები ნაკლებად იყენ-

ენ აქტიურობას, თავადაც დაასუფთავონ სკვერი, სადაც მათი შვილები და შვილიშვილები თამაშობენ”.

ბეჟან გეგეშიძის იმ დღეს ლაშა თევზაძის ქუჩაზე მცხოვრები ქალბატონიც დაეთანხმა. მისი თქმით, არ ყოფილა შემთხვევა, სკვერი რომელიმე მენობელს დაესუფთავებინოს.

აქციის მონაწილეებმა იმავე დღეს დიდგორის ქუჩაზე გადაინაცვლეს, სადაც ყოფილი საავადმყოფოს, ამჟამად კი იძულებით გადაადგილებულ პირთა დასახლების მიმდებარედ, მდინარე ჭურთავას ნაპირზე ხელოვნურად წარმოქმნილი ნაგავსაყრელია. გამგეობისა და საკრებულოს თანამშრომლებმა ტერიტორიიდან საყოფაცხოვრებო ნარჩენები გაიტანეს. იქვე მცხოვრები მოსახლეობა ამ ფაქტს შორიდან უყურებდა და თავს იმით მართლებდნენ, რომ დიდგორის ქუჩაზე სანაგვე ურნა არ დგას. ამ უკანასკნელის შემთხვევაში ხელოვნური ნაგავსაყრელი არ იარსებებდა.

“სამტრედიის მაცნემ” მოსახლეობის პრეტენზია მუნიციპალიტეტის გამგეობის პირველ მოადგილესთან გააჟღერა. დავით ბახტაძემ საკმაოდ დამამბედებელი კომენტარი გააკეთა: “სამტრედიის მუნიციპალიტეტს გათვალისწინებული აქვს ამ ადგილზე სანაგვე ურნების განთავსება. როგორც კი ექსპლუატაციაში შევა ახალი ნაგავშიდი, დასუფთავების მომსახურების არეალი კონკრეტულად ამ უბნისთვის იზრდება”.

თავად სათურქეთად გასაზირებულის გულისტკივილიანი წერილი

თბა ბაგუნაშვილი

– წელან რა სიტყვა თქვი და რას ნიშნავს?

– თამამ – დათანხმებაა, არკადამ – ამხანაგი, ჰაიდე – წადი, თოფრაკ – მიწა, ანე – დედა... ელემენტარული მაინც უნდა იცოდეთ... ასე აგრარულ ბაზარში საუბრობდნენ დახლებთან ბოსტნეულის გამყიდველი ქალბატონები, გადასძახებდნენ ერთ-ერთს უცხო სიტყვებსა და მათ მნიშვნელობას. ერთმა უფრო “ფუნდამენტური” დახმარება შესთავაზა, მე რომ მივდიოდი, ჩამოწერილი მქონდა და მოგიტანო.

დაიხ, თურქეთის “პუტიოკა” მაქვსო, საეკონომიკურ შემოსულ ქალბატონს კითხვანე უპასუხა დახლზე კალამომარჯვებულმა. ყოფილი თანამშრომლები აღმოჩნდნენ, ფაბრიკაში მუშაობდნენ თურმე ერთად. აქ დგომითაც რა გამოდის, გამყიდველი უფრო მეტი ვართ, ვიდრე მყიდველი და ვინც ყიდულობს, არც მას აქვს ფული. ცალობით იყიდა პომიდორი ჩვენმა ინჟინერმაო, – ყოფილი ხელმძღვანელის გვარ-სახელი გაახსენა ყოფილ თანამშრომელს. იმ მთის და ამ ბარის მხოლოდ მოგონებები იყო, თუნდაც იმის, როგორ მიდიოდნენ “არადა, ვაჭრობო და სახელმწიფო დასაქმებულად გთვლის – გულისტკივილის ვერ მალავდა მწვანეებისა და ბოსტნეულის დახლთან კალამომარჯვებული.

... პომიდორი ეძვირა დახლთან მისულ მყიდველს. ვერც მე ვყიდულობ იაფადო, თავი მიანება “ერმიტაჟში” სამსახურიდან ექსკურსიაზე ყოფნის მოგონებას და შეესიტყვა გამყიდველი.

ეს ჩვეულებრივი ყოველდღიურობაა, ბანალურიც ალბათ. მასში არაფერია გასაკვირი, მით უფრო საინტერესო.

არც ისაა საოცარი, ორიოდე დღის წინ საბერძნეთიდან რამდენიმე დღით ჩამოსული ახლობლის უკან

გაცილებებისას, ტირილამდე რომ მიიყვანა მოგონებებ ქვეყნის დიდი ქარხნის ყოფილი ბუღალტერი თურქეთისკენ მიმავალი ორი დატვირთული ავტობუსის ხილვამ. 38 წლისა ვიყავი რომ შემამცირეს, ქარხანა დაიხურა და სახლში დამსვენო. მას მერე 20 წელზე მეტი გავიდა.

დღეს გადარჩენის გზა ქვეყნის სახლდარს სცილდება.

– ერთეულები ერგებიან ამ ცხოვრებას. ვის უნდა შენი წიგნი და სწავლა, დღეს კაცი ისაა, ვინც ყველა გზას ნახულობს და ფულს შოულობს, ზოგი დიდს, ზოგი საარსებოდ სამყოფს.

– აქაც რა იშოვება, თუ “წამაღებ” არ ივაჭრე, ან ფული არ აპროცენტე, სადაა შენი ადგილი და საქმე!

– რა ვქნა, ოჯახს რა ვუყო, თორემ სიკვდილი მიჩვენა იქ წასვლას. აი, მომიყვანა და დამიქნია ხელი ჩემმა ქმარმა. ნახევარი არ იცის, რის ფასად მიჯდება ოჯახის კეთილდღეობა. პირველად წასვლა რომ ვთქვი გადაირია, იქ რა გინდაო, ახლა მიეჩეია, გაუცნო დოლარებს გემო!

– სადღეგრძელოც არ იყო, იმ კაცს გაუმარჯოს, ვიცი ცოლიც თურქეთში არაა ნამყოფიო. ახლა სანთლითაა საძებნი მასეთი ქართველი კაცი!

დაიხ, მოდი და ნუ გაგახსენდები

ღონისძიებებზე, სიყვარულის თემს რომ ეძღვნებოდა.

მხრები ავიჩქნე, რადგან ლექსი პირველად მოვისმინე და დარბაზის ტაშისცემას, მოწონების ნიშნად რომ დაიძახებოდა მისმა წამყობნებელმა თამუნა ვისჩუგულიძემო, უპრობლემოდ ჩემი თვალია შეეუერთო.

მოვიანებოთ შევითყვეო, ლექსი იმასვე რომ ეკუთვნისო, ვინც წაიკითხა.

თამუნა ვისჩუგულიძე იყო მე-4 საჯარო სკოლის IX კლასის წარმატებული მოსწავლეა. მოსწავლეთა პარლაშის ერთ-ერთი აქტიური წევრი ხშირად კულტურულ-შემოქმედებითი ღონისძიებების წამყვანის ამბულაში, იმ დღეს კი, როგორც ამბობენ, უფრორი მოახდინა.

ხალისიანი ბავშვია თამუნა, უყვარს კითხვა, ძიება, თანატოლები, პედაგოგე-

იმედი სულის

ბი... ტრადიციული კითხვანე, რომელი პედაგოგი უფრო მოსწონს, რომელი უფრო მზიდავს, არატრადიციული, საოცრად წრფელი პასუხი ვაგვცა: ზოგმა თავი შემოაყვარა, ზოგმაც საგანი, ამდენად, ვერც ერთს ვერ გამოყოფი.

ძიებით სახეს საბოლოო საჭირო, საიმისოდ, რომ თამუნამ სკოლა დაამთავროს და სასურველ სპეციალობაზე მოსინჯოს საკუთარი ძალები.

საერთაშორისო ურთიერთობები და პოლიტიკა – აი, პროფესია, რომელიც მას იტაცებს.

რაკი ვერ ვგვლავფერი წინაა, ბევრი სწავლას, წარმატებებს ვუსურვებთ თამუნას, ყველა მის თანატოლს და მოთხოვს იმ ლექსს ვთავაზობთ, ამ ციკლსა წერილის დაწერის საბაბი რომ ვახსია.

ლევან ბაგუნაშვილი

ბა, ვეღაფერს რომ გაიღებდა ქართველი კაცი, ოღონდ მისი ცოლი მუსულმანების ქვეყანაში არ მოხვედრილიყო. თუმცა რაღა მხოლოდ მამაკაცი, ქარაფიდან გადაჩეხილი ქართველი ქალებიც ასწენებენ თავს ისტორიის გაკვეთილებიდან შერჩეულ მესხიერებას.

პირველი დიალოგი აგრარული ბაზრის ე. წ. უკანა ჭიშკართან. “ბონგის “ მხრიდან შესასვლელთან გაიმართა, მეორე ნაწილი “ბათუმის პერიფონთან” გამართული საუბრიდანაა. არც ამამა ახალი არაფერი, მხოლოდ გულის სიღრმეში მიმალული სიამაყის, საკუთარი თავის დანახების ტკივილი გააღვიძა კიდევ ერთხელ.

ამ წერილსაც სათურქეთედ გაზიარებული წერს, უცებ რომ გაუქ-

არწვლდა იქ წასვლით ხსნის იმედი, რადგან ...

– აღარც იქაა უკვე არაფერი, თუ ენა არ იცი, ზელფასიც ძალიან დაბალია. და მერე როგორ მუშაობ... მოსამსახურე “თანამდებობა”, – მწარედ ელიმება ავტობუსის მომლოდინეს – მონა ხარ!

ეს წერილი არ დაიწერებოდა, ბაზარში თურქული ენის გაკვეთილი რომ არ “ჩატარებულყო.”

პომიდორი გაიყიდა. იმას, სათქმელი ითქვა თუ არა, აზრიც აღარ აქვს უკვე. გულისტკივილი თქვენი, ჩემი, იმის და კიდევ იმის... ყოველ წუთს გაგონილი, კიდევ ერთხელ გავიმეორეთ.

არაფერია ახალი ამ წერილში... უბედურებაც ეს არის!

ჰოდა, “ჰაიდე” წადის ნიშნავს თურქულად!

თამუნა ვისჩუგულიძე

თქმა გაგზავნილია

დღის წესრიგს გადახედეს თუ არა, ჟურნალისტებმა წინასწარ “იფონსეს”, მეცხრე საკითხი სხდომას “გაახალი-სებდა”. ასეც მოხდა, თუმცა არა იმ დროით, რასაც ველოდით. გამგეობის საშტატო განრიგში ცვლილებები იუ-რიდიულ, ადამიანის უფლებათა დაცვის, სამხედრო და სპორტულ კომისიის თავმჯდომარე მანანა სირბილაძემ გამოიტანა განსახილველად. წინასწარვე გეტყვი, რომ, როგორც მოსალოდნელი იყო, იგი მიღებულ იქნა.

მუნიციპალიტეტის საკრებულომ ადგილობრივი თვითმმართველობის კოდექსის 24-ე მუხლისა და ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 63-ე მუხლების შესაბამისად განხილულ საშტატო ნუსხაში შესატან ცვლილებებზე გამგეობას დასტური მისცა. ეს კი ამჯერად ნიშნავს, რომ ბაშისა და იანეთის თემში, აგრეთვე ქალაქის ტერიტორიულ ორგანოში სპეციალისტის შტატი იქნება დამატებული.

რა თქმა უნდა, ოპოზიციას მამინვე გაახსენდა, რომ ეს სწორედ ის შტატია, ხელისუფლებაში მოსვლისთანავე რომ გააუქმა “ქართულმა ოცნებამ”. “ამჯერად რითა გამოვწვეული არასაჭიროს “ბრალდებით” შეფასებული ამ შტატის აღდგენა?!” – ორპირობით დაინტერესდა “ნაციონალი” ზურაბ ზაქარიაძე. “დაგითხოვბდით, აბა, აქტივისტებს, არ განდობდით?” – ლიმილიანი ზემოების ტონი ჰქონდა ზაზა ადვიშვილს, დეპუტატს უმრავლესობიდან. უმრავლესობამ შტატის დამატების აუცილებლობა სოფლებში მოსახლეობის პრობლემათა სიმძიმით ახსნა.

“სამტრედიელი რეფორმატორების” ლიდერ იმედა გოგავას განცხადება, რომელიც შტატის დამატების აუცილებლობის განმარტებას გულისხმობდა, ფაქტობრივად, უპასუხოდ დარჩა. “ჯერ ამ შტატების დამატება რითა გამოწვეული, მით უმეტეს, რომ დიდი ხანი არ არის მას შემდეგ, რაც მუნიციპალიტეტის გამგებლის მოთხოვნით, გამგეობაში დაინიშნა სოფელში გამგებლის წარმომადგენლების კორდინატორი. სოფლებში გამგებლის წარმომადგენლებს არავითარი ფუნქციები არ აქვთ გარდა იმისა, რომ “ფოსტალიონები” არიან, ანუ ამაზბად ჩამოაქვთ გამგებლამდე, რა ხდება სოფლებში. ეს ერთი, მეორეც, გამგეობის საშტატო ნუსხაში საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურში მითითებულია 9 შტატი: სამსახურის უფროსი – 1; წამყვანი სპეციალისტი საზოგადოებასთან ურთიერთობის საკითხებში – 3; უფროსი

რაც წავაჩვენებთ ახალი საკრებულო ორგანოს

სპეციალისტი საზოგადოებასთან ურთიერთობის საკითხებში – 1; მთავარი სპეციალისტი მედიასთან ურთიერთობის საკითხებში – 1; უფროსი სპეციალისტი მედიასთან ურთიერთობის საკითხებში – 1; სპეციალისტი მედიასთან ურთიერთობის საკითხებში – 2. რა ურთიერთობები აქვთ ასეთი მედიასთან, ამდენი სპეციალისტი რომ არის საჭირო. გარდა ამისა, არც ერთი მათგანი არ გახლავთ ჟურნალისტი ან ჟურნალისტური გამოცდილების მქონე. აღარაფერს ვამბობ მათ მიერ გამოქვეყნებული მასალების ხარისხზე. ზოგადად პიარისთვის არ არის აუცილებელი თანამშრომელი პროფესიის ჟურნალისტი იყოს, აი, რაც შეეხება მედიასთან ურთიერთობას, აქ სხვაგვარადაა საქმე. ამ სამსახურის გარდა გამგეობას აქვს დიდი საინფორმაციო ცენტრი. აქვე ხაზს უსვამ, რომ საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურის აუცილებლობა, მოსვლისთანავე ეკვეთებით დააყენა ახლანდელმა გამგებელმა და ზოგადად, ადგილობრივ ხელისუფლებაში მოსულმა გუნდმა. ახლა 9 კაცით დავითმეტიებული სამსახური მივიღეთ. რა ხდება? თავად პროფესიით ჟურნალისტი გახლავართ და ამ სფეროში რაღაცეები გამეგება.” ამ კითხვის ადრესატად გამგეობის იურიდიული განყოფილების უფროსმა ნია სანაძემ, რომელიც სხდომას გამგეობის წარმომადგენლის ამპლუაში ესწრებოდა,

იმედა გოგავას საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურის უფროსი დაუსახელა. უშუალოდ მასთან კომენტარისთვის მისული ჟურნალისტები კი აღმინისტრაციული სამსახურის უფროს ბეჟან გვეგშიძისთან გადაგვამისამართა: “სამსახურის უფროსი ბატონი ბეჟანია, რომელიც სოფლებში შტატების დამატებასთან დაკავშირებით საქმის კურსშია, მე მხოლოდ იურიდიული სამსახურის უფროსი გახლავართ. უფრო ამომწურავად ის გაიპლუგებოთ.”

ბეჟან გვეგშიძემ განაცხადა, რომ “სამივე ადგილზე ამ პოზიციებზე ხელშეკრულებით აყვანილი თანამშრომლები მუშაობდნენ, რაღა, საქმიდან გამომდინარე, ამის აუცილებლობა იყო. ხელისუფლებაში ჩვენი მოსვლის დროისთვის ქალაქის ტერიტორიულ ორგანოში 25 კაცი გახლდათ დასაქმებული. ჩვენ ეს რიცხვი ცხრამდე შევამცირეთ. მერე ერთი თანამშრომლის ხელშეკრულებით აყვანა დაგვჭირდა. ამერიდან სწორედ ეს ხელშეკრულება იქცევა მუდმივ შტატად. ასევე ბაშისა და იანეთშიც.”

მუნიციპალიტეტის გამგებელი, როგორც თავად აღნიშნა, ყველაფრის, მათ შორის საკრებულოს იმ სხდომაზე დასმული კითხვების საქმის კურსშიც გახლავართ. ამიტომ იქ დასმულ კითხვებს ჩვენი განუთხრობითი საკუთარი კაბინეტიდან უპასუხა: “ხელისუფლებაში ჩვენი მოსვლის დრო-

ისთვის სოფლებს რწმუნებულები მართავდნენ, მაშინ ადგილობრივი მმართველობის სხვა სისტემა იყო და ეს შტატები აუცილებლობას არ წარმოადგენდა. მერე კანონმდებლობა შეიცვალა. ამჯერად, მოსახლეობის რაოდენობიდან გამომდინარე, მხოლოდ დიდ ჯიხაიშისა და გომბისი გამგებლის წარმომადგენელთან ერთად ორი სპეციალისტი. ასევე დაისაჭიროვა ბაშისა და იანეთი. იანეთში ე. წ. მესხების დასახლების გამო გვაქვს ამის აუცილებლობა. ქალაქის ტერიტორიულ ორგანოშიც, მოსახლეობის რაოდენობიდან გამომდინარე დიდა დატვირთვა. ამ სამივე პოზიციაზე ხელშეკრულებით აყვანილი კადრები გახლდათ დასაქმებული. ამერიდან მათი მუდმივ შტატში ასახვა მოხდება. ეს დამატება ფინანსურ თუ სხვა ცვლილებებს არ იწვევს.

რაც შეეხება საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურს, ხელისუფლებაში მოსვლის დროისთვის ჩვენ მისი ხელმძღვანელის შტატის საჭიროება დავაყენეთ ეკვეთებით და იგი აღმინისტრაციულ სამსახურს დავუქვემდებარეთ. შემდეგ სამუშაო პრაქტიკამ აჩვენა ამ სამსახურისთვის ხელმძღვანელის აუცილებლობა. სხვათა შორის, ეს კონკრეტული სამსახური, ჩვენც უხეშშტატიან დაგვგზავდა. რაც შეეხება იმას, რომ მედიასთან ურთიერთობას რამდენიმე შტატი აქვს დამოხმობილი და არ არის ჟურნალისტ-

ბით დაკომპლექტებული, ვთვლი, საქმეს არ აფუჭებს. სასურველია, თუმცა არა აუცილებელი მათი ამ პროფესიის წარმომადგენლებით დაკომპლექტება, მით უმეტეს, რომ გამგეობას ორი დიდი აიპი, “სამტრედიის მაცნე” და საინფორმაციო ცენტრი აქვს, სადაც სპეციფიკა ჟურნალისტების დასაქმებას მოითხოვს. ისინიც ჩვეულებრივ გამგეობის ორგანოები არიან.”

როგორც ადგილობრივი ხელისუფლების პირველი პირები აცხადებენ, საშტატო მატება, ფაქტობრივად, მატება არ არის. საკრებულოს სხდომაზე აღინიშნა, რომ ფორმულის გარეშე, მოსახლეობის რაოდენობის გათვალისწინებით საჯარო მოხელეთა საჭიროებას რომ განსაზღვრავს, ვერც ერთი შტატი ვერ დამატება საჯარო მოხელეთა ნუსხას. შეიცვლება თუ არა თავად ფორმულა, ან იქნება თუ არა მოხელეებზე მისი მორგების “აუცილებლობა”, ყველაზე უკეთ ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნების წინ უნდა გამოჩნდეს. როგორც ოპოზიცია აცხადებს, მოვლენებს ფხიზლად დააკვირდებიან. თუმცა, ოპოზიციის დაკვირვებებზე საკუთარის შეგებების და ძველის განხილვის ხალისი ახლანდელმა ჯერ ისევ არ დაკარგვიათ.

ლევან გაგაჩინაძე

შემთხვევით მუნიციპალიტეტის ბიბლიოთეკაში გამართულ ერთ-ერთი ღონისძიებისას გავეიცანი.

პროფესორ ალექსანდრე ლორიასა და ემიგრანტი პოეტის, მარინა ხუჭუას წიგნების განხილვა ეწყოძოდა. იურიმ მხატვრული ნიმუში შეასრულა და როცა სიმღერა დაამთავრა, არცთუ დიდ, თუმცა, ინტელექტუალებით გადაჭედილ დარბაზს ოგაციამ გადაუარა. დაინტერესდით ნიჭიერი ახალგაზრდით და...

იური სტურუა დღეს “სამტრედიის მაცნეს” სტუმარია.

მოკრძალებული ახალგაზრდაა, უყვარს სპორტი, კითხვა, ვალაგტონისა და ნოდარ დუმბაძის შემოქმედებას გა-

“სიმღერა მაცოცხლებს”

ნსაკუთრებით აფასებს. დამთავრებული აქვს ფოლკლორის სკოლა-სტუდიის ხალხური შემოქმედების განყოფილება ხალხური სიმღერისა და საკრავების სპეციალიზაციაში.

მღერის ბავშვობიდან, არც კი ახსოვს როდის იყო პირველი წარმატება.

როცა მის სახელზე გაცემულ ჯილდოებს, სიგელებს, დიპლომებსა და მედეებს გავეცანით, მართალი გითხრათ გავიცდით, როდის მოასწრო ამდენი, თუმცა, როცა გავიფიქრებ, რომ სიმღერაა მთელი მისი ცხოვრება, ნათელი გახდა ყოველივე.

პირველი ადგილი და ლაურეატის წოდება აჭარის მუსიკალური საზოგადოებისა და კულტურისა და ტურიზმის ცენტრ “ვერისის” მიერ გამართულ ფესტივალ-კონკურსში “დელფინი 2008”.

ასევე პირველი ადგილი და ლაუ-

რეატის წოდება ფესტივალ-კონკურსში “ოქროს დელფინი 2010” მონაწილეობისათვის.

ლაურეატის წოდება, პირველი ადგილი და შესაბამისი ჯილდო ინდივიდუალურ შემსრულებელთა კონკურსში მიღწეული წარმატებებისათვის... ყოველივე მცირე მცირე ჩამონათვალა ტიტულოვანი ფესტივლებისა, სადაც წარმატებით გამოსულა ახალგაზრდა შემოქმედი.

მას შემდეგ, რაც იურიმ ეროვნულ ცენტრთან არსებული სასწავლებელი დაამთავრა, გადაწყვიტა მთელი არსებით ჩაება ეროვნული ფოლკლორის სამსახურში და მოკრძალებული წვლილი შეიტანოს ეროვნული კულტურის განვითარებაში, ამავდროს დიდი სურვილი აქვს, სასულიერო განათლებაც მიიღოს.

განსაკუთრებული სითბოთი და სიყვარულით საუბრობს რესპონდენტი მ-

მა ეგნატეს (მიქაძე) შესახებ, რომლის სულიერი შვილიც თავადაა.

ბაშის კულტურის ცენტრთან არსებულ ფოლკლორულ ანსამბლ “ჯარგადასის” წევრს (ანსამბლის ხელმძღვანელი მოგელი მაკალაია) მოკრძალებული, შედეგზე ორიენტირებული სამომავლო გეგმებიც აქვს. გაგვიხილა სკოლა-სტუდია მსურს გაეხსნა, სადაც ქართულ ფოლკლორს, სიმღერებს შევასწავლი დაინტერესებულ ახალგაზრდებს.

ჩვენი საუბრიდან მერე დღეს იური თბილისში მიემგზავრებოდა, სადაც საკმაოდ ცნობილ მომღერალ მარიამ ცეციტინიძისთან დღეები უნდა ჩაწეროს, “ცხოვრება” ჰქვია სიმღერას, პრემიერა კი ივნისში შედგება.

თარხნიშვილების, კავსაძეების, გონაშვილისა და სხვათა საქართველოში სიმღერისადმი ტრადიციით ძნადა რომ

ვინმე გააკვირვო.

მისასალმებელია, რომ მათ კვალს არა ერთი და ორი ნიჭიერი ახალგაზრდა მიჰყვება საოცარი სიყვარულით, შემართებით, მონდომებით.

იქ, სადაც მონდომებაა, როგორც იტყვიან, მიულწვევლი არაფერია.

წარმატებებს ვუსურვებთ იურის სამომავლოდ, ვიმედოვნებთ, მის წარმატებებზე არაერთხელ მოგვიწვევს წერა.

ბრანდიოზული და მასშტაბური პირველი ივნისი სამტრედიეში

ნათია ნახვლიაძე

1950 წლიდან მსოფლიო ბავშვთა დაცვის საერთაშორისო დღეს აღნიშნავენ. ჩვენს მუნიციპალიტეტში ეს თარიღი ტრადიციულად ბრანდიოზულად აღინიშნა. მომავლის პარკში სიცოცხლე მჩქეფარებდა, პატარების ცეკვა, სიმღერა, ხატვა, გართობა პეის აღწევდა... ამ დღის აღსანიშნავი ღონისძიებები განთავსების, კულტურის, ძეგლთა დაცვის, სპორტისა და ახალგაზრდულ საქმეთა სამსახურის მიერ (უფროსი ნატალია მანჯგალაძე) იყო ორგანიზებული. მასში აქტიურად იყვნენ ჩართული მუნიციპალიტეტის ბაგა-ბალები. კონცერტი საბა ჩაჩუასა და მარიამ ლორიას მიძღვებდა. მუნიციპალიტეტის გამგებელმა, ვალერიანე ფოცხვერიამ პატარებს თავისივე სამუშაო კაბინეტში უმასპინძლა. ბავშვებმა მას კითხვები დაუსვეს და პასუხებიც მიიღეს. მერე ერთად გადმონაცვლეს მომავლის პარკში, სადაც უამრავი ლამაზი ღონისძიება პარალელურად იმართებოდა. სადღესასწაულო განწყობა სამტრედიელ ბავშვებს მუნიციპალიტეტის გამგეობის მიერ სპეციალურად ამ დღისათვის მოწვეულმა მსახიობებმა აუმაღლეს. სამტრედიის სამხატვრო სკოლა-გალერეის (უფროსი ნინო ნინუა) მოსწავლეებმა სპეციალურად ამ დღისათვის ბანერები შექმნეს, რომლითაც მომავლის პარკი დაამშვენეს. მათ ასევე გამოიჩინეს ნახატები. პატარები იმ მზიან დღეს

ასფალტზეც ხატავდნენ, მათივე მომზადებული საგანგებო დეკორაციების ფონზე პატარებს სახალისო ფოტოების გადაღებაც შეეძლოთ. ნანა ფოცხვერიას ღონისძიებითი ფანჯარის წყალობით შექმნილი ვეგვილებიანი ჩარჩო არა მარტო პატარებს, დიდებსაც გვიზიდავდა ფოტოების გადასაღებად. სოლამდელი აღზრდის დაწესებულებათა გაერთიანება (დირექტორი ხათუნა გაგუა) განსაკუთრებულად მასშტაბურად ჩაერთო ამ ღონისძიებაში. პირველი საბავშვო ბაღის, პირველი ბაგა-ბაღის, მეორე ბაგა-ბაღის, მეოთხე ბაგა-ბაღის, მესამე ბაგა-ბაღის, მეათე ბაგა-ბაღის, კულამის პირველი ბაგა-ბაღის, დაბლა გომის ბაგა-ბაღის აღსაზრდელები ულამაზესი ვეგალური და ქორეოგრაფიული ნომრებით წარსდგნენ სცენაზე და აპლოდისმენტებიც დაიმსახურეს. მუნიციპალიტეტის გამგებელი მიესალმა პატარებს და ბავშვთა დღე და ნინოლის დღესასწაული მიულოცა. ის ბავშვებს ტკბილეულითაც გაუმასპინძლა.

“ღიმილიანი და ბედნიერი გვენასოს ყველა ბავშვი”

ბავშვთა დაცვის საერთაშორისო დღეს მიუძღვნა “სახლი თანადგომამ” ნობათი, რომელსაც დირექტორი მზევიანარ ბოხუა სამტრედიის მუნიციპალიტეტის გამგეობის სახელით ტრადიციულად უმზადებს შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე მწვანე ასაკის ბავშვებს და ასევე მრავალშვილიან ოჯახებს სუთი და მეტი შეილით.

წელსაც არ დარღვეულა ტრადიცია, პირველი ივნისს, იმ დროს, როცა ქალაქში საზეიმო ღონისძიებები მიმდინარეობდა, “სახლი თანადგომას” ოფისში შემოიჩამოთვლილი კატეგორიის მოზარდებისთვის მიმდინარეობდა ამანათების გადაცემა.

მზევიანარ ბოხუა, “სახლი თანადგომას” დირექტორი: “მოუხედავად იმისა, “მომავლის პარკში” ტარდება კონცერტი, ისმის სასიამოვნო მელოდიები, გამოდანი საბავშვო ბაღების აღსაზრდელები და სხვა შემოქმედებითი ჯგუფები, არ მაქვს შესაძლებლობა დავესწრო შეიმს, რადგან ბავშვთა დაცვის დღეს ჩვენს განსაკუთრებულად აღნიშნავთ, ნობათს ვუმზადებთ ჩვენს ბენეფიციარებს, კერძოდ, შშმ ბავშვებს და მრავალშვილიან ოჯახებს. ესარგებლობ შემთხვევით და მთელი პლანეტის ბავშვებს მიულოცავ ბავშვთა დაცვის დღეს, ვუსურვებ უღრუბლო ცას. გამორჩეულად მოვეფერები ჩემს პატარა ბენეფიციარებს, მათ ჯანმრთელობას და კარგად ყოფნას ვუსურვებ. ღიმილიანი და ბედნიერი გვენასოს ყველა ბავშვი: ჩვენ, მრავალშვილიანი დელების რიცხვის გაზრდის ხარჯზე, მოგვამტებოდეს მათზე გადასაცემი ნობათი”.

სამტრედიის მუნიციპალიტეტში ამ დროისთვის 75 შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე ბავშვა დაფიქსირებული, ხოლო 23 – მრავალშვილიანი ოჯახი. შესაბამისად, “სახლი თანადგომამ” 98 ნობათი მოამზადა პირველ ივნისს გადასაცემად. ამ დღეს, დაახლოებით, 70 პროცენტი გამოცხადდა. ყველა მათგანი მაღლიერებს გამოხატავდა მათი ოჯახებისთვის გაწეული დახმარებისთვის.

ამანათი წელსაც მრავალფეროვანი იყო. რვა სახის დასახელების პროდუქტში შედიოდა პურის ფეკელი, მაკარონი, ბრინჯი, ზეთი, შაქარი, კანფეტი, ტომატ-პასტა და ლიმონათი. სულ 50 ლარის ღირებულების.

1-ლ ივნისს, დაახლოებით, მიმღებ ბენეფიციართა 70 პროცენტი გამოცხადდა. ვინც იმ დღეს მოსვლა ვერ მოახერხა, მათ მომდევნო დღეებში შეეძლებათ ამანათების მიღება.

დატვირთული დღის მიუხედავად, მუნიციპალიტეტის გამგებლის მოადგილემ ლიზა კრავიშვილმა მანც მოახერხა “სახლი თანადგომას” დირექტორის, მზევიანარ ბოხუას კაბინეტში მისვლა. მან შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე ბავშვებს ბავშვთა დაცვის საერთაშორისო დღე მიულოცა, მოეფერა და ამანათების გადაცემაში მონაწილეობა მიიღო.

ერთ-ერთი შშმ ბავშვის მშობელმა ნონა თოფურამ დიდი კმაყოფილება გამოხატა “სახლი თანადგომას” დირექტორის მზევიანარ ბოხუა და მისი თანამშრომლების მიმართ, მან იქვე აღნიშნა: “უფასო სასადილოს სადღილი ძალიან კმაყოფილი ვარ და იქაური თანამშრომლების მომსახურებითაც. რაც შეეხება სამტრედიის რაიონის გამგებელს, ბატონ ვალერიანე ფოცხვერიას, იგი დიდ ყურადღებას მაქცევს და რაც შეუძლია მხმარება ჩემი აუადმყოფი შვილის სხეულის პრობლემის მოსაგვარებლად. ასევე კმაყოფილებას გამოვხატავ გამგებლის მოადგილის, ლიზა კრავიშვილის მიმართაც.

“ზარი დროებათა გაყრის”

ნათია ნაცვლიძე

გვქონდა მოლოდინი, რომ საინტერესო და თრივინალური იქნებოდა საბაკაძის თანაკლასელებთან ბოლო ზარი, ეს მესამე სკოლის (დირექტორი ვენერა ივანიშვილი) მეთორმეტე კლასის სადღესასწაულო ღონისძიებაა. სკოლას ამთავრებს ჯგუფი, რომელშიც მრავალმხრივი ნიჭით დაჯილდოებული მოსწავლეები არიან, ჰყავთ ფეხბურთელი, სამტრედიის ნაკრები ვუნდის წევრი, აუკი ნინუა, ინტელექტუალთა ნაკრები ვუნდის წევრი, საბაკაძე, რომელმაც ვერ კიდევ სკოლის მერხიდანვე მოიპოვა უფლება, ინტელექტუალური თამაშებისათვის დაეწერა შეკითხვები. მომავალი პოეტები – ანთისა მეძმარიაშვილი და ზურაბ ახობაძე და მრავალი ასევე ძალიან წარმატებული და ნიჭიერი მოსწავლე. ამ სკოლის პედაგოგებმა გვიხსნეს, რომ ჩვენს მუნიციპალიტეტში პირველად მათ დაამკვიდრეს ბოლო ზარის ღონისძიების სკოლის ეზოში გამართვის პრეცედენტი. წითელ ხალიჩაზე ახალგაზრდული შემართება, ნიჭი და უკიდურესი ენერჯია ბობოქრობდა.

ის მედლაზე, ზოგს ტანსაცმელთან ერთად მანქანაც უპატარავდება, ზოგი მამის ბიზნესის ღირსეული გამფლანგველი და ნილის კოლმეურნეობის იმედია...”. ერთ-ერთ იუმორისტულ სკეტში ასევე გაიქცა ფრაზა: “ნუ ცხოვრობთ სიცრუეში”. გულბობილად მიესალმნენ დასწავლებლების პედაგოგ მარეხ თევზაძეს და ასევე გულბობილი მილოცვაც მიიღეს ამ პედაგოგისაგან. სიყვარულით, ზღვარის დაცვით და არა “გარდამეტებული” ფაშიზარული იყო გაჯერებული პედაგოგების იმიტაციის სცენა. პუბლიკამ გულიანად იცინა სიტუაციის წარმოდგენისას, როცა ერთ-ერთი პედაგოგი “ფეისდრუკში” “ლივის” ჩართვას ლამობდა და ამ პროცესში მას სკოლის დირექტორი დაეხმარა. დირექტორმა სასწავლო ნაწილისაგან შექება – “ნამდვილი გენოსი ხარ” დაიმსახურა. სცენაზე ქაჯეთის ციხის ამღები და მთავარი ჭირთამთმეი, მათემატიკის პედაგოგი, ნინო მიქელაძე მოიხმეს. პედაგოგმა მათ საზოგადოებაში ღირსეული ადგილის პოვნა და წარმატებები უსურვა. მან ქორეოგრაფიული ნიჭიც გამოა-

ღირექტორს ქოთანში ჩარგული ნაძვის გადაცემისას. ქალბატონმა ვენერამ მისალმების დროს აღნიშნა: “მადლობა ყველა მე-12 კლასელს, იმ სიხარულისათვის, საატესტატო გამოცდებზე თქვენს მიერ მიღწეული შედეგებით რომ მოგვანიჭეთ. ამ თვალსაზრისით მუნიციპალიტეტში პირველები ვართ. უწვეულო და საინტერესო კლასია, სხვადასხვა კონკურსში გამარჯვებულებმა მოიარეთ პარიზი და ბაქო, ყოველთვის გვიჭირს პედაგოგებს მოსწავლეებთან განმარტება, რადგან ყველას შეილება გთვლით, დაგაფრთხიან და იმედი, რუბის ფრთები შეგასხიო, მწვერვალებსკენ გზა მილოცინა! სულ ზევით, ზევით, მაღლა და მაღლა!” სასწავლო ნაწილის გამგე, მარინა ნადირაძე სიყვარულით მიესალმა კურსდამთავრებულებს, მის ემოციას ისიც აირეკებდა, რომ კლასის მისი შეილიშვილიც ამთავრებს. მუნიციპალიტეტის გამგეები, ვალერიან ფოცხვერი: “მეც მადლობით დავუწვევ, გამოცდებზე მიღებული მაღალი შედეგების გამო, ეს არცაა გასაკვირი, სკოლა ყოველთვის წარმატებული იყო და არის ახლ-

აც არამარტო ჩვენს მუნიციპალიტეტში, არამედ, საქართველოში. თქვენ წინ დიდი ასპარეზი იმლება, უამრავ მეგობარს შეიძენთ, უნივერსიტეტებში თუ სხვადასხვა ადგილას, მაგრამ სკოლის მეგობრები განსაკუთრებულად ძვირფასები იქნებიან. მადლობა თქვენს პედაგოგებს, ასეთი წარმატებულნი რომ ხართ”. წმინდა და დავით აღმაშენებლის სახელობის საკათედრო ტაძრის მოძღვარი, დეკანოზი ანტონი (ვაშაკიძე) ნიჭიერი ახალგაზრდების დიდი მეგობარია. ის მიესალმა შეკრებილთ და აღნიშნა: “ამ კლასში ნიცი-მე ძალიან პოპულარულია, გამახსენდა ნიციუს სიტყვები: “ხელოვნება იმიტომ არსებობს, რომ ჭეშმარიტებამ არ მოგვკლას!” დღეს ჩვენი ვიხილეთ ხელოვნების, იუმორისა და სინამდვილის ძალიან კარგი სინთეზი. ეს კლასი ჩემთვის ძალ-

იან მშობლიურია, მქონდა აქტუალურ ცხოვრებისეულ თემებზე მათთან საუბარი, ისინი ღრმა აზროვნებას ავლენდნენ, ძალიან დიდი გულშემატკივარი ვარ ამ კლასის, ეს მათი დამრიგებლის დამსახურებაა, მინდა მათ ვუსურვო წარმატებები და თავისუფლება. სწორუკოვარი პასუხი თემზე, რა არის თავისუფლება – არ არსებობს, მინდა შემოგთავსოთ ქრისტიანული კონცეფცია თავისუფლების თემზე. თავისუფლებას უნდა შეეძლოს არა მარტო გამარჯვება, არამედ დამარცხებაც, არამარტო სიხარული, სევდაც; ამ ამბივალენტურ მოცემულობაში უნდა განიყაროს. საბოლოო ჯამში, ადამიანური თავისუფლების შედეგია არის სიყვარული, ამ სიყვარულს გისურვებთ, სიყვარულით გეცხოვროთ, ქრისტეს სახელით დამილოცინართ!”

სამტრედიის ევალონი მოხსნაღო ნიყ ამილოზელი

ნათია ნაცვლიძე

საქართველოს ეროვნული ინტელექტ-ჩემპიონატის მეორე ეტაპი “სამტრედიის ევალონი მოხსნაღო” გამოვლენით დასრულდა. 30 მაისის სამტრედიის სოციალურ-საგანმანათლებლო პროექტ “ევალონის” შემოქმედებითი გუნდი, პროექტის ავტორთან, გონა ტყეშელაშვილთან ერთად სტუმრობდა. შეხვედრა მუნიციპალიტეტის მე-11 საჯარო სკოლაში გაიმართა და მასში სამტრედიის 29 საჯარო სკოლიდან გამორჩეული მოსწავლეები მონაწილეობდნენ. ინტელექტ-ჩემპიონატს დაესწრნენ საგანმანათლებლო რესურსცენტრის წარმომადგენლები, კონკურსში მონაწილე სკოლების დირექტორები, კონკურსანტთა მშობლები და პედაგოგები. როგორც “სამტრედიის მაცნეს” “ევალონის” წამყვანმა, გონა ტყეშელაშვილმა განუცხადა, სამტრედიის ევალონი მოსწავლე ნიყ ამილოზელი ეროვნული ინტელექტ-ჩემპიონატის გრანდიოზულ ფინალში მიიღებს მონაწილეობას, რომელიც 24 ივნისს ბათუმში გაიმართება. ამ გრანდიოზული პროექტის მხარდამჭერია დავით აღმაშენებლის სახელობის საქართველოს ეროვნული თავდაცვის აკადემია. სამტრედიის ევალონი მოსწავლის ტიტულის მფლობელი ნიყ ამილოზელი, დაბლა გომის საჯარო სკოლის მერვე კლასის მოსწავლეა. მეორე ადგილის მფლობელია მერვე სკოლის მერვე კლასის მოსწავლე მარიამ კუბლაშვილი, მესამე ადგილის – მესამე სკოლის მერვე კლასის მოსწავლე, მარიამ რუხაძე, მეოთხე ადგილის – პირველი საჯარო სკოლის მეცხრე კლასის მოსწავლე, ივანე მახარაძე, მეხუთე ადგილის – მე-7 საჯარო სკოლის მე-11 კლასის მოსწავლე, რატი ჩაჩუა, მეექვსე ადგილზე დაბლა გომის სკოლის მე-11 კლასის მოსწავლე, ვაჟე ჩაჩუა გავიდა, მე-7 ადგილზე – მე-8 სკოლის მეათე კლასის მოსწავლე, მარიამ ამილოზელი, მე – 8 ადგილზე იანეთის სკოლის მეორემეტე კლასის მოსწავლე, ხათუნა ჯვარშიაშვილი. მეცხრე ადგილი კი სამტრედიის მეათე სკოლის მე-11 კლასის მოსწავლე, ანანო ტყეშელაშვილმა მოიპოვა. “სამტრედიის მაცნემ” კომენტარი სთხოვა დაბლა გომის საჯარო სკოლის დირექტორს, ომარ ჩაჩუას: “ ჩვენი სკოლიდან შესარჩევ ტურში გაიმარჯვეს მეათეკლასელმა ვაჟე ჩაჩუამ, მერვეკლასელმა ნილოზ ამილოზელმა და მეათეკლასელმა მარიამ ჩაჩუაჩაძემ. საამაყო ჩვენი სკოლისთვის ეს გამარჯვებაა. ამაში დირექციისა და პედაგოგების ერთობლივი წვლილიცაა.”

“დედაენის” სიბრძნის თანაზიარნი ანბანს ახილებენ

ნათია ნაცვლიძე

ამ სკოლას დიდი ტრადიციები აქვს, აქაური სასკოლო ღონისძიებები ყოველთვის სანახაობრივი თვალსაზრისითაც საინტერესოა და შინაარსითაც. პედაგოგ ნათელა გოგოტიშვილის 17-მა პირველკლასელმა ანბანი გააცნო. ანბანის შესწავლის პარალელურად დაგროვილი ცოდნა კი, პატარებმა საკმაოდ წარმომადგენლობითი სტუმრების წინაშე წარმოადგინეს. მათ შეუდარებლად იცნვეს და იმიტირეს, პატრიოტული ლექსები უძღვეს სამშობლოს, ქართულ ანბანს, ქართულ ენას, როგორც ეროვნული თვითმყოფადობის უმთავრეს საფუძვლს, უამრავი თბილი სიტყვა უთხრეს მათზე დედისაგან მზრუნველ პედაგოგებს და რაც ყველაზე შთამბეჭდავია, პატარებმა მათ მიერ შესწავლილი აკობ გოგებაშვილის მოთხრობები გააცოცხლეს. საოცარი მსახიობური ოსტატობითა და დამაჯერებლობით განასახიერეს აკობის უკუდავი პერსონაჟები. მათი დარღვევები ხომ ცხოვრებისეულ სენტენციებად უნდა ექცეთ მომავალში ამ ჯერ კიდევ “ზამთერანგა გოგობიჭებს”.

აკობ გოგებაშვილისადმი მიძღვნილი საუკეთესო ლექსი წაიკითხა მან. დარბაზში მეთორმეტეკლასელები ისხდნენ, ისინიც განსაკუთრებულად მიესალმნენ პატარებს. მათ შორის სამტრედიის საიამფე, ევროპის ჩემპიონი თავისუფალი სტილით ჭიდაობაში, ივერი ჯულაიძე იყო. რთული სამუშაო გრაფიკიდან გამომდინარე შეხვედრას ვერ დაესწრო დეპუტატი გრიგოლ მიქელაძე. სკოლისა და პედაგოგებისადმი მისი მისალმება დარბაზში მყოფთ გააცნეს. სკოლის დირექტორი, თამარ თევზაძე: “დღეს ნათელა მასწავლებელი იუბილარია და განსაკუთრებულად მულოცავ დეპუტატს, ძლიერს, ენერჯი-ადაუმრეტელს, ის ყველაზე გვიან გადის სკოლიდან, დღეს არაერთხელ გაიძღვრა, ამ ბავშვებს უკეთესი დარბაზი სჭირდება, თამამად მინდა გაგაუღერო, ჩვენი კურსდამთავრებული და ჩემი ცაგურია დაგვიპარდა, რომ გაგვიეროვნობენ სპორტულ და საექსპორტულ და ჩვენს ლამაზ ბავშვებს”. მუნიციპალიტეტის გამგებლის მოადგილე, ლიზა კრავიშვილი: “შემაჯავებელი გაკეთილი ერთობა საინტერესოა, გზას დავულოცავ იმ ახალგაზრდებს, ვინც სკოლის კარს გამოიხურავს, ვუსურვებ, ჩვენი სამშობლოსთვის დირსეული საქმეები ეკეთებინოს. პატარებმა დღეს უამრავი აფორიზმი და გამოთქმა გაიმეორეს, ეს ყველაფერი ილექება მათ შეგნებაში, შესანიშნავად ახერხებს ქალბატონი ნათელა, ცოდნა გადასცეს მათ,

გისურვებთ, თაობები აღგებართო!” მუნიციპალიტეტის საერებულო თაემჯდომარე, ნუგზარ ჯამბურია: “კმაყოფილების ზღვარზე ვარ, ნათელა მასწავლებელს წლებია ვიცნობ, შემოქმედებითი და უდიდესი პოტენციის მქონე ქალბატონია, მჯერა, ეს ლამაზი თაობა სივეარულით ააშენებს ქვეყანას, მინდა ასევე ვისურვო, რომ პედაგოგის პროფესია ბევრმა აირჩიოს სამომავლოდ. ეს დიდი და მადლიანი საქმეა”. მუნიციპალიტეტის საერებულო თაემჯდომარის მოადგილე, კობა ძიბიგური: “აღფრთოვანებული ვარ, რა ენერჯითა და ცოდნით ხართ დაჯავშნულნი, მე-12 კლასელებს განსაკუთრებულად მიველოცებ, ახალი ცხოვრების დიდ ზღვაში უნდა შესცუროთ, პატარებს კი ვეტყვი, რომ ძალიან ძლიერი საფუძველი აქვთ და წინ ბევრი წარმატება ელით. მადლობა თქვენ”. შპს “სამტრედიის მცნეს” დირექტორი, ბეჟან გოგია: “მე ამ სკოლის კურსდამთავრებული ვარ, მართლაც საუკეთესო სკოლაა, დიდი ადამიანები გაუზრდია, აკადემიკოსები, პროფესორები, გენერლები, სპორტსმენები, 2 გამგებელი, ქალაქის მერი, ვიცე-მერი, ძლიერი პედაგოგები და დირექტორები”. მანანა ჯულაიძემ, ფიზიკის პედაგოგმა მიმართა ნათელა მასწავლებელს: “თქვნი სერტიფიკატი დღევანდელი ღონისძიებაა ნათელა მასწავლებელი, ჩათვალეთ, რომ დღეს მიიღეთ 20 კრედიტ-ქულა”.

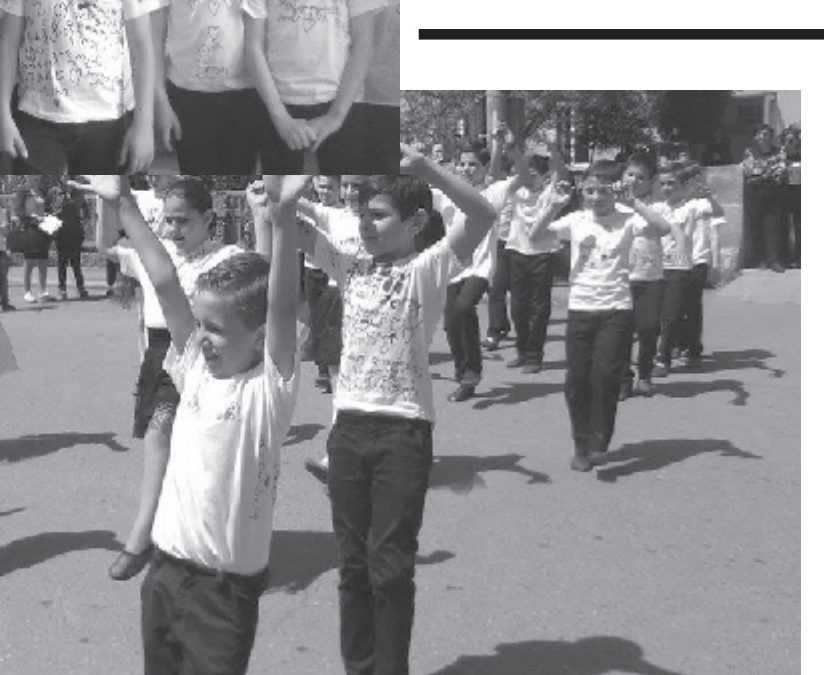
“გვიჩვენებდით ოქროს ხელებით ია-იგბის თეატრს...”

ნათია ნაცვლიძე

მეოთხე სკოლის წინ ქუჩა მცირე ხნით გადაიკეტა, რადგან ნანა ჯღარაკას მოსწავლეებმა ფლემ-მობი მოაწყვეს და მხიარული ცეკვით გააცილეს ოთხი წელიწადი... მზანი დარი იდგა და მათ ციციქნა გულბებში ანიებულ მზეს ესაუბრებოდა, სახეგაცისკროვნებულნი ცეკვავენ პატარები, ეზოს გარეთ გამოვლენილი ცეცხლოვანება არც საუკასო თიახში შესულებს გაჩნდებათ. მათი მხიარული, ენერჯიული, ლაღი და მხეჭვარე ბავშვობა ამ კვლევებში გაიბრუნეს, ისევე, როგორც მრავალი თაობისამ გაიბრუნა. ნანა მასწავლებლის ცრემლებიც ხომ მოსწავლე-მასწავლებლის სიყვარულის უტყუარა გამოვლენაა, დაწვეთაობის პედაგოგმა ოთხი ლამაზი წელი დაჰყო ამ ბავშვებთან. ახლა კი, ეს სასწავლო იდილია მათთვის სასიყვარლოდ უნდა დაიბრუნოს, ნანა მასწავლებელთან ახლები მოვლენ, ესენი კი, როგორც თავად გვითხრეს, ახალი სივრცეების დასალაშქრად ემზადებიან...

პატარები დიდი სითბოთი და სიყვარულით მიესალმნენ ერის სულის ღირსეულ და უპირველეს მკვდელს, მასწავლებელს, “მაგ შევერცხვილ თმების კორიანტელში ერთი თეთრი ოქნე ჩვენი ბრალია”, უთხრეს ლამაზი სტროფებით. უმშვენიერესი ლექსები სამშობლოსა და გმირი წინაპრების სადიდებლადაც მოიხმეს. ქართული ენა, “დედაენა” და ანბანი განადიდეს, თანამედროვე ეპოქაში უმთავრესი აარაღი რომ ცოდნა, არც ამაში შეაქვთ ეჭვი პატარებს, ამიტომაც მიიჩნევენ განათლებას უპირველეს ძალ-ღონედ და სწავლის მწვერვალების დაპყრობას გეპირდებიან. ისინი განსაკუთრებული სიყვარულით მიესალმნენ ინგლისურის პედაგოგ ხათუნა ხუჭუას და მუსიკის პედაგოგს მარინა ახოზაძეს. ამ შესანიშნავი მუსიკოსის მიერ მომზადებული ბავშვები დიდ დარბაზებს იყვრობენ, ეს მცირე სივრცეც დაიპყრეს. მარინა ახოზაძემ ბუნდით ერთად გაალამაზა საღამო. მოსწავლეებმა შესარულეს მის მიერ შექმნილი სიმღერები “მოვიდვართ იმედით” და “ვუძღვრთ სიცოცხლეს”. რუსუდან სეზისკვერადის სიმღერის და ამ სიტყვების მოსმენისას “გვიჩვენებდით ოქროს ხელებით ია-იგბის აკვანს” ბევრ პედაგოგს აუკიაფდა თვალზე ცრემლი. ქართულ ცეკვას ბოშური ენაცვლებობა, ბრწყინვალე ქორეოგრაფიული ნიჭიც გამოავლინეს პატარებმა. მარინა ახოზაძემ შეუდარებელი ემოციით ღონისძიების ბოლოს ოთარ რამიშვილის “ოთხი დრო” შესარულა და განმარტა, რომ დიდ მაესტროსთან ერთად თავადაც არის ამ ულამაზესი მელიდიის თანაავტორი.

მშობლების სახელით ამ კლასის პედაგოგებს თონა ჭანტურია მიესალმა და მათი შვილების წინაშე გაწეული დიდი ღვაწლისა და ამაგის გამო მადლობა გადაუხადა. ის ლექსითაც მიესალმა შეკრებილთ. ღონისძიების ბოლოს მისივე ლამაზი ლექსით გააცილა ბავშვები ნანა მასწავლებელმა. ბოლოს პედაგოგებს, მშობლებსა და ბავშვებს სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელი, ირმა ზარნაძე მიესალმა: “ძალიან დიდი მადლობა ბავშვებს, რომ ასე ლამაზი საღამო მოაწყვეთ, მადლობა, ნანა მასწავლებელი, ასე რომ დააფრთიანეთ ბავშვები, ასწავლეთ მათ წერა-კითხვა, ანგარიში, ლამაზად გამართულად და დახვეწილად საუბარი, ვიცი, რომ ეს ძალიან კარგი ნაყადაა, მადლობა მშობლებო, პედაგოგისადმი თქვენი თანადგომის გარეშე შედეგი ასე კარგი არ იქნებოდა”. საღამო ტრადიციული ფეიერვერკებით დასრულდა.

“რათა ქლირი და ნიბნიარი თაობა ჰყავდეს ჩვენს საქართველოს!”

მეთორმეტე საჯარო სკოლა მუნიციპალიტეტში ერთ-ერთი უძველესია. დიდი ტრადიციების მქონე ეს აკადემიური კერა ყველა პედაგოგსა და მოსწავლეს შემოქმედებით აქტიურობას, ეპოქალურ ცვლილებებთან ფეხშეწყობას და ტრადიციების გავრცელებას ავალდებულებს. მრავალწლოვანი პედაგოგიური სტაჟის მქონე პედაგოგი მარინა მამასახლისი ფინ აცის, მერამდენე თაობას აცილებს. უკვე ოთხმა წელმა გაიჭროლა მას მერე, რაც პირველ ვაკეეთილზე გულში ჩაიკრა ეს ბავშვები. ახლა ისინი, მის კალითს ქვეშ დაფრთიანებულნი, მადლობას ეუბნებიან შინაარსიანად გატარებული 4 წლის გამო.

შემაჯავებელ ღონისძიებას მარინა მამასახლისის მიერ გამოზრდილი ორი თაობაც ესწრება – მეთორმეტე და მერვეკლასელები. სწორედ მათ გახსნეს და დაასრულეს ღონისძიება ცეკვით.

“თაობები” – ასე ერქვა ამ ღამეს საღამოს. პატარებმა ენისა და სამშობლოს სიყვარული, პედაგოგებისა და სკოლისადმი პატივისცემა გამოავლინეს, ქართული პოეზიის ბრწყინვალე ნიმუშების წარმოდგენაში ერთურთს ტოლი არ დაუდეს. სწავლა-ცოდნის უდიდეს მნიშვნელობაზე ისაუბრეს, ქართველთა ოთხი უბირველესი წიგნი შეგვახსენეს: “ბიბლია”, “ქართლის ცხოვრება” “ვეფხისტყაოსანი” და “დედაენა”. მადლობა უთხრეს მათი სულების ჭეშმარიტ მჭედელს, მასწავლებელს. ხალხური “არხოტი ხევსურთი” და რევან ლაღიმის შესანიშნავი სიმღერით “ჰერიო ბიჭებო” სათქმელი კიდევ უფრო ხატოვნად თქვეს. ბავშვებმა მუსიკის პედაგოგ ლელა გოლიაძეს განსაკუთრებული მადლობა უთხრეს. უცხოურ ცეკვებში ისინი პედაგოგმა ქრისტინე ზაქრაძემ მოამზადა, ხოლო, ქართულ ცეკვებში, პედაგოგმა ჟორა პაქსაშვილმა. “დაისის” შესანიშნავი შესრულებით ნოდარ შანიძემ და სალომე ვაჩიშვილმა დარბაზი მონუსხეს. ფოიერვერმა მათ ცხოვრების ახალი ეტაპის დადგომა ამცნო. ღონისძიებას სკოლის დირექტორი ხათუნა თელია და სასწავლო ნაწილის გამგე ხათუნა კოსტავა ობიექტური მიზეზების გამო ვერ დაესწრნენ. მოსწავლეებს დაწვევითების კათედრის გამგე, ნატალია ადიშვილი მიესალმა: “ გზას დაუვლოცავ ამ უნიჭიერეს და უღამაშეს ბავშვებს, შესანიშნავი ღონისძიება ჩატარდა, ჩვენმა მარინა მამასახლისებელმა ეს ბავშვები ცოდნას დააუფლა, თავს ევლებოდა მათ ამ 4 წლის განმავლობაში, დელობრივი აღერსითა და რუდუნებით, გისურვებთ მრავალი ასეთი შესანიშნავი თაობა აღგებარდეთ მარინა მამასახლისებელი!”

ნათა ნაცვლიშვილი

ნისლიანი გორაკები

რევუიანბური გამომგონებელი ნიკოლოზი „ნიკოსი“, რომელიც რუსეთში იმყოფება.

ცხოვრება ადამიანისათვის მასწავლებელიცაა, აღმზრდელიც და მწვრთნელიც. ყურს კარგად თუ მიუგდე, გეტყვის, როგორ უნდა გაძლო, როგორ უნდა გადარჩე. თუ ასე ვიმსჯელებთ, ადვილად მივხვდებით, რომ სწორედ ცხოვრებამ გამოაწვრიო ბორის ფოცხვერაშვილის სული.

ობოლს ღმერთი წყალობსო და ეს წყალობა გაცხადდა. ბებიას გაზრდილმა ობოლმა, ქართველებს გაუძლო. სწორედ ამ ქართველებთან მებრძოლი გული, ღრუბელივით ის-რუტავდა ყოველს... ამ ტკივილებიდან აირეკლა სხივები... რომლებიც ბორის ფოცხვერაშვილის წიგნში ჩასანთლდა...

“წარსული, რომელიც დასაინფიცებლად არ შემეძლება” აუცილებლად უნდა დაწერილიყო. შეიძლება დასაინფიცებლად არც ერთი დღე გემეტებოდეს, მაგრამ ბორისის ასაკში წარსულ დღეთა გახსენება... თავმოყრა... მწერლური ნიჭით გაზრება და წიგნად გამოცემა, არცთუ ისე ოლი საქმე იყო. მან ეს შეძლო, რითაც უკვდავო ნ. ბარათაშვილის ნათქვამი – “რაც ერთხელ ცხოვრებად სულს დააჩნდების, სამედიცინო გარდაცემის”. სწორედ შეილიშვილთათვის, მომავალი თაობებისათვის

ის იყო საჭირო ეს წიგნი, რათა მათ ისწავლონ ჭირის დროს გამლება. “ობლად დარჩენილები არ შევმინდით და ცხოვრების ავ-კარგს დამოუკიდებლად შევჭვდიეთ” (ბ.ფ). არცთუ ისე იოლი იყო ეს ჭიდილი.

წიგნის ავტორმა კარგად გაითავისა საქართველოს პატრიარქის, უწმინდესისა და უნეტარესის ილია II-ის სიტყვები: “პატივი მიაგეთ მშობლებს, შეისწავლეთ თქვენი ოჯახის და გვარის ისტორია, გახსოვდეთ ღირსეული წინაპრები” – სამივე მოწოდება ბრწყინვალედ არის შესრულებული. გულწრფელად ვამბობ: უცრემლოდ ვერ წავიკითხე მე ეს წიგნი. დიდი სულიერი წვითაა დაწერილი სიტყვები... ადრე დაღუპული დედის მიმართ რომ ითქვა: “მასსოვს სიცოცხლის ბოლოს, სოფელში ჩამოსული, საოცრად დაუსუსტებული დედა, მისი ავადმყოფობით გამოწვეული ხველების ხმა ხანდახან ახლაც ჩამესმის.

...ვიდაცამ მრავალძარღვას ნახარშის დაღვევა ურჩია. მეც მას მონდომებით ვაგროვებდი, რომ მისთვის მიმეტანა. ამ ბალახს შემდგომშიც პატივს ვცემდი და სიმინდის თიხნის დროს არა თუ ვჭრიდი, ძირს ვუთხინიდი”.

ვაჟა-ფშაველას სიტყვები გამახსენდა, “ვინ აატიროს თუ არ ძე, სწული მშობლის კენესამა”.

სამამულო ომის გამო მამით დაობლებულს, დედაც ადრე გარდაეცვალა. ცხრა წლის ასაკში მშობლებდაკარგული ობოლი პირისპირ დადგა მწარე სინამდვილესთან.

ბრუნავდა ტკივილების გორგალი... მრავალდებოდა ნისლივით დღეები... ამ ნისლებში ნაკვერცხალივით გიზგიზებდა გული. რომელიც ტკივილებმა ვერ გააბოროტა. სიყვარულის და სიკეთის შუქმა ნისლიანი გორაკები გადაატარა და ადამიანური ღირებულებების დიდ ნათელს შეურია.

მისაბაძია ავტორის მაძიებელი სული, ახლობელთა, თავისი გვარის წარმომადგენელთა ძებნითა და აღმოჩენით რომ ხარობდა... ახლა მათი მოგონებებით ცოცხლობს.

პატრიული საქმიანობა, ალბათ, ბორისის ბედისწერა იყო, თორემ მისი მწერლური სული და ცნობილი კომპოზიტორის კოტე ფოცხვერაშვილის (ბორის ბაბუას ძმა) გენი, მას დიდ ხელოვნად აქცევდა.

სანთელ-საკეველს შუქი არ დაუკარგავს. მოდიებელი სულიერი სინათლე მის სტრუქტურებში ჩამუქდა და მოგონებათა მზებედა იქცა. ამ მოგონებებიდან ნათლად ჩანს, რომ ბორის

სის ცხოვრების გზის დერიტა შრომის და სწავლის სიყვარული იყო. მას არ ჰქონია აკვიტებული კარიერისტული ლტოლვა. შრომითი ცხოვრების გზაზე, მისი პირველი ნაბიჯი მუშად მუშაობა იყო. უმაღლესი განათლების მიღების შემდეგ იგი პედაგოგიურ საქმიანობას ეწეოდა და მოსწავლე-ახალგაზრდობის აღზრდას მსახურებდა. მერე ყველაფერი ბედისწერის დინებით წავიდა. მისი ყოველი ნაბიჯი ღმერთისაგან მირონცხებული იყო, ადამიანური სიბოთი და სიყვარულით სავსე. მრავალტკივილანხულს, კარგად ესმოდა სხვისი ტკივილები. განსაკუთრებით სწავლობდა ობოლსა და გაჭირვებულს...

წიგნში – “წარსული, რომელიც დასაინფიცებლად არ შემეძლება” ბევრი საინტერესო ეპიზოდია, რომელსაც გულგრილად ვერ წაივითხავ. გასაოცარი სიბოთით და სიყვარულით არის დაწერილი ადამიანებზე, ზოგიერთ ფურცელს მეორედ წაივითხავ რომ კარგად გაიანრო წარსული, საიდან მოვდივართ და ვისი გორისა ვართ. ეს წიგნი ღირსეულად გააგრძელებს სიცოცხლეს ჩვენს შეილებში და შეილიშვილებში...

სამტრედიის რაიონის ახალგაზრდობის ყოფილმა ლიდერმა ბევრი

სამახსოვრო დღე გვაჩუქა მეგობრებს... დღესაც იმდროინდელი სიყვარულით ვცხოვრობთ. ბორისი ახლაც ჩვენი სამეგობროს თავკაცია.

ახლახან, ბორისმა საყვარელი მეუღლე დაკარგა. ღმერთმა ნათელში ამყოფოს ქალბატონი ფლორას სული. მისი მეუღლის მეგობრებს გვიყვარდა უკეთილშობილესი ქალბატონი. ვწუხვარ, ავადმყოფობის გამო დაკრძალვას ვერ დავესწარი. ვფიქრობ, ახლა სჭირდება ბორისს მეგობრების თბილი სიტყვა. მინდა, სიმხნევე უსურვო შრომაში გამობრძედილ მეგობარს. ოთხმოც წელს გადაცილებული, ახლაც რომ ვერ ისვენებს. შრომას მიჩვეული ისევ შრომობს... წერს... დღევანდელ წიგნთან სიმრავლეში მისი წიგნიც გამოჩნდა. “მომრავა და მარტო მომრავა... არის ქვეყნის ღონისა და სიცოცხლის მოცემი”, უთქვამს ილია ჭავჭავაძეს. წლებით დათოვლილ ბორის ფოცხვერაშვილს შეუძლია კიდევ მრავალი სტრუქტონით გავგაზაროს.

ღმერთმა გაკურთხოს სამშობლოს სვე-ბედზე მოთქმარალო, ღვაწლმოსილო ამადარო, შენ მთელ საქართველოში დასაინფიცებლად ბერს არ ემეტები”.

ნათა ნაცვლიშვილი

სტადიონის მშენებლობა საერთო-სახალხო საქმედ გამოცხადდა

გვი მურღულაია წერდა: “იმ პერიოდში ქალაქის ცენტრში, სადაც ამჟამად რეინიგზის სამტრედიის განყოფილების შენობა და მის უკან რეინიგზელთა საცხოვრებელი სახლია, 1932 წლამდე იყო პირუტყვით სავაჭრო ბაზარი. ბაზრობის დამთავრების შემდეგ იმართებოდა ფეხბურთის თამაში. თითქმის ყოველდღე იქ ვიყავი და იქედან შემიყვარდა ფეხბურთი. მე ხომ იქვე ვცხოვრობდი. უფრო სრულყოფილი კი რეინიგზის მოედანი იყო. ეს მოედანი მდებარეობდა ამჟამად არსებული “ლოკომოტივის” სპორტდარბაზის სამხრეთით კიროვის ქუჩამდე. ხოლო როცა აღნიშნულ მოედანზე საცხოვრებელი შენობები ააგეს, მოედანი გადატანილი იქნა კიროვის ქუჩიდან კიდევე სამხრეთით 200 მეტრზე”.

1955 წელს, აღნიშნული ბაზრის ადგილზე, შემდეგ ჯგავანიშვილის ქუჩის დასაწყისში, სამტრედიელებმა ბადროსმეტყორცნიელისა და ფეხბურთელის ძეგლი დადგეს.

“ლოკომოტივის” სტადიონზე არაერთი სპორტული შეჯიბრება გამართულა. პერიოდულად სარემონტო სამუშაოებიც უტარდებოდა, მაგრამ 1960-იანი წლების ბოლოს სტადიონი იმდენად გამოვიდა მწყობრიდან, რომ ქართულ პრესაში ასეთი რეპლეები გამოჩნდა: “წინა დღეებში წვიმა, ზოგჯერ თოვლი კიდევაც. ბუნებრივია, ასეთმა ამინდმა მოედანზე წყალი დააყენა და თამაშიც ძველი შეიქნა”.

“ლოკომოტიველმა თავდამსხმელებმა ვერ გამოიყენეს რამდენიმე კარგი მომენტი, როცა მეტოქის კარის ადუბა გარდევალა უნდა ყოფილიყო... ამას ხელს უშლიდა მძიმე გრუნტიც”. “ჯერ კიდევ ვერა და ვერ მოხერხდა “ლოკომოტივის” სტადიონის სრულფასოვანი კეთილმოწყობა. შეკეთებას მოითხოვს მოედანი, დასაჯდომები, სარბენი ბილიკები, გზები. შესაბამისმა ორგანიზაციებმა კი ამ საქმისთვის მეტი გულისხმიერება უნდა გამოიჩინონ”.

1971 წელს ნოდარ ახალკაცი საქართველოს ფეხბურთის სამმართველოს უფროსად დანიშნეს. მისი და საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის პრეზიდენტის თავმჯდომარის, საკავშირო კატეგორიის მსაჯის – გიორგი ბაქანიძის მეცადინეობით, რესპუბლიკის ფეხბურთის სტადიონების ინსპექტირება დაიწყო. “1972 წლის ჩემპიონატის დაწყებამდე 1 თვით ადრე სპეციალურად გამოყოფილი კომისიები შეამოწმებენ ბაზების მზადყოფნას და თუ იქ ყველაფერი წესრიგში არ იქნა, გუნდები სათამაშოდ არ დაიშვებიან”. – აცხადებდა გიორგი ბაქანიძე.

სამტრედიის რაიონის პირველმა მდივანმა ნოდარ კობრეიძემ გიორგი ბაქანიძესთან და ნოდარ ახალკაცთან კონსულტაციები გამართა და სამტრედიის “ლოკომოტივის” 1972 წლის თამაშების ჩატარება სათადარიგო მოედნებზე გადაწყვიტეს. შეჯიბრებები ძირითადად დიდი ჯიხაბის სტადიონზე იმართებოდა. ამავე წელს დაიწყო სამტრედიის სტადიონის მასშტაბური რეკონსტრუქციაც.

ბორის ფოცხვერაშვილი იხსენებს: “როცა პარტიის რაიონის ბიუროზე, მოედნის სრული რეკონსტრუქციისა და 12 ათას მაყურებელზე 9 თვეში დასასრულებელი სტადიონის მშენებლობის საკითხი დადგა, ბევრთან ერთად მისი შესრულება ჩემთვისაც წარმოუდგენელი იყო. ბიუროს დადგენ-

ილებით მშენებლობის საერთო ხელმძღვანელობა რეინიგზის სამტრედიის განყოფილების უფროსის მოადგილეს, ბატონ რეში ვაშაკიძეს დაეკავა.

შეიძლება ითქვას, რომ მთელი რაიონი ჩვენთვის ამ ისტორიულ მშენებლობაში ჩაერთო და ჩემს უიმედობასაც პირველი მზარი მაშინ გაუჩნდა, როცა სექტემბრის ბოლოს სტადიონის მთლიანი კარკასი შეიკრა. მომდევნო სამ თვეში მაყურებელთათვის სკამების საკითხიც მოგვარდა. დარჩა ერთადერთი და მთავარი: მოედნის ამოღება, სადრენაჟე კომუნაციების მოწყობა და რადგან ბალახის დათესვით მიწის ზედაპირის შეკვრა ვერ მოესწრებოდა, სხვაგან აჭრილი მიწის შემოტანა და დაკება.

მიუხედავად იმისა, რომ წლის ბოლოს ძალიან ცუდი ამინდები დაიჭირა, სტადიონზე სამუშაოდ ყოველივე მინიმუმ, 500 კაცი მაინც გამოდიოდა. საშუალო სკოლების, ტექნიკუმების, პროფესიული სასწავლებლების თუ ცალკეული წარმოება-დაწესებულებებისათვის კარგები გაიშალა და თოვლსა და წვიმაში სამუშაოები მის ქვეშ მიმდინარეობდა.

მარტის 20 რიცხვისთვის სტადიონი უკვე მზად იყო. გათამაშების სეზონი კი 18 აპრილისთვის იწყებოდა. აპრილის დასაწყისში რესპუბლიკის ფეხბურთის ფედერაციის წარმომადგენლები მისი ვარჯისანობის შესამოწმებლად ჩამოვიდნენ, ვერ დაიჯერეს, რომ ამხელა მშენებლობა სულ რაღაც 9 თვეში დამთავრდა. ამას ისიც ერთვოდა, რომ სხვადასხვა ფერზე გადაღებილი და მოედანზე ამოსული, ასევე სხვადასხვა ფერის მინდვრის ყვავილები საოცარ სილამაშეს ჰქმნიდნენ”.

1973 წლის 21 აპრილს საქართველოს მთავარი სპორტული გაზეთის – “ლელოს” მეორე და მესამე გვერდზე, ფოტოკორესპონდენტმა ზ. ზარგარიანმა სამტრედიის “ლოკომოტივის” სტადიონის ფართოფორმატიანი ფოტოსურათი გამოაქვეყნა ჯ. ვაშაკიძის კომენტარით. სტადიონი ამ დროს ექსპლუატაციაში უკვე შესული იყო. სამტრედიის “ლოკომოტივის” სტადიონი ოფიციალურად 10 ათას მაყურებელს იტევდა, ხოლო მაქსიმალური დატვირთვის დროს 12 ათას მაყურებ-

ბელი ეტეოდა. სტადიონს ძირითადად რეინიგზის სამოქალაქო ნაგებობათა დისტანცია აშენებდა და მას ეხმარებოდნენ: რეინიგზის მეორე სამშენებლო სამმართველო, “საქსოფლტექნიკის” სამშენებლო სამმართველო, სასოფლო-მშენებლობის სამინისტროს მეორე ტრესტის კომპლექტაციის სამმართველო, სამენ მასალათა კომბინატი და ოცდაამეხუთე მექანიზებული კოლონა, სამტრედიის სარემონტო უბანი, საგზაო უბანი, კავშირგაბმულობის მეოთხე ტექნიკური კვანძის სპეციალიზებული მოძრავი კოლონა, ხის დამამუშავებელი კომბინატი, “საქართველოს ჩაის” მექანიკური ქარხანა, სატვირთო ავტოსაწარმო, რეინიგზის ელექტროფიციის უბანი და სხვა ორგანიზაციები.

“რაიონის ხელმძღვანელობამ სტადიონის მშენებლობა საერთო სახალხო საქმედ გამოაცხადა და ამიტომ აქ მშენებლებთან ერთად ნახავდით მსუბუქი და კვების მრეწველობის მუშაკებს, მოსწავლეებს, მოსამსახურეებს, რეინიგზის საწარმოების მშრომლებს”... – აღნიშნავდა ოთარ ნაფეტვარიძე.

ბალახა კობრეიძე

1955 წელი. სამტრედიის სტადიონის მოედნიდან აღმართული ქუჩის შესასვლელი ბადროსმეტყორცნიელის და ფეხბურთელის სკალპტურები. PERSONA GRATA

1955 წელი. სტადიონი “ლოკომოტივი” სტადიონის აღმართული ტრიბუნა. PERSONA GRATA

1972 წელი. სამტრედიის “ლოკომოტივის” სტადიონის რეკონსტრუქცია. ნოდარ კობრეიძე, ოთარ ნაფეტვარიძე, ჯანუსი ნიხუა

1973 წელი. სამტრედიის “ლოკომოტივის” სტადიონის დასავლეთ ტრიბუნა.

საუნჯე

დედა უნივერსიტეტის სათავეებთან

ჩვენს ხელთაა გაზეთ "ერთობას" 1918 წლის მეხუთე ნომერი, სადაც გამოქვეყნებულია პეტრე მელიქიშვილისა და ივანე ჯავახიშვილის წერილი (განცხადება) უნივერსიტეტის გახსნის თაობაზე.

ვიმედოვნებთ, ინტერესით გაეცნობა მას მკითხველი, განსაკუთრებით კი ახალგაზრდობა, როგორც სტუდენტები, ასევე ისინიც, სწავლის გავრცელება უნივერსიტეტში რომ გადაწყვიტეს.

"ტფილისში გაიხსნება 1918 წლის იანვრის შუა რიცხვებში უნივერსიტეტი. ამ თავითვე იქნება სიბრძნის მეტყველების, პუმანურ მეცნიერებათა განყოფილება. ლექციები იქნება საფილოსოფიო, საისტორიო, სალიტერატურო, საენათმეცნიერო, საპედაგოგო და სოციალურ მეცნიერებათა დარგებიდან.

სტუდენტებად მიიღებიან საშუალო სასწავლებლებში (ვაჟთა და ქაღათა გიმნაზიები, სასულიერო სემინარია (ოთხი კლასი) რეალური, საკომერციო, საკაპარტო და წმინდა ნინოს დედათა სასწავლებლების, საოსტატო ინსტიტუტის და სემინარიის, კადეტთა კორპუსის კურსდამთავრებულნი.

სტუდენტთა ჩარიცხვაზე საჭიროა 1) თხოვნა ქართული უნივერსიტეტის დროებითი გამგეობის სახელზე (თხოვნაში აღნიშნული უნდა იყოს მთხოვნელის მისამართი), 2) მოწმობა განათლების ცენტრის შესახებ, 3) მეტრიკული მოწმობა (ვაჟთათვის).

სწავლის ფასი სემესტრში (ე. ი. ნახევარი წლისა) სტუდენტებისა და მსმენელთათვის ათი თუმანი. იმ მსმენელთათვის კი, რომელთაც მხოლოდ ერთისა ან ორი საგნის მოსმენა სურთ, ხუთი თუმანი. ფული ჩაწერისთანავე უნდა იყოს შემოტანილი.

ჩაწერა იოსებ ყიფშიძესთან, ქართული უნივერსიტეტის კანცელარიაში (ქართული გიმნაზიის შენობა) 12-2 საათამდე, ყოველდღე გარდა კვირა უქმეებისა.

ქართული უნივერსიტეტის დროებითი გამგეობის წევრები: პეტრე მელიქიშვილი, ივანე ჯავახიშვილი

გაზეთი "ერთობა" 1918 წ. №5". იმავე 1918 წლის გაზეთ "დროებას" 114-ე ნომერში გამოქვეყნებულია სია იმ ადამიანებისა, რომელთაც უნივერსიტეტს თანხა და საჭირო ნივთები შესწირეს:

"ქართულ უნივერსიტეტს შემოსწირეს; 1) ბ. ისიდორე კოსტავამ ოცდა ექვსი ცალი ძველი ფული - ორი ვერცხლისა და დანარჩენი სპილენძისა.

2) ქ-ნ ელ. ჯამბაკურ-ორბელიანისამ დიდი ფრანგული წიგნი.

3) ქუთაისის მასწავლებელთა გამომცემლობა ამხანაგობამ "განათლება" ორ-ორი ცალი საკუთარი გამოცემანი, 17 ცალი სხვადასხვა სახელმძღვანელო წიგნებისა.

4) ქეთევან ალექსის ასულმა ყანჩაველმა თბილისის ტელეგრაფის მოსამსახურეთა შორის შეგროვილი შეიდას ოცდაათი მანეთი.

5) გიორგი ჭიჭინაძემ სოფ. თლუღიდან (ქვემო რაჭა) - ხის ჯვარი ათონური ხელობისა, ბრინჯაოს ბალთა და ბეჭდის თვალი.

ქართული უნივერსიტეტის გამგეობა უდრემს მადლობას სწირავს შემომწირველთ.

გაზეთი "ერთობა", 1918 წლის №114. ლევან ბავაშვას

ზურაბ ჯინჭარაძე

ბევრი ცხოვრობს ოდენ დღევანდელი დღით.

ბევრმა აქცია მოდად, არ გაიხსენოს წარსული, არ მოიგონოს გარდასულნი და ამ ფესვით თავი საზოგადოებას ახალგაზრდად, გუმინდლად მოჩვენოს. აშკარად თუ მალულად ირონიას არ იშურებენ მათი მისამართით, წარსული რომ არ ემეტებათ დასაეწივებლად.

კადეც ერთი ღირსეული კაცი, ნიჭიერი ხელმძღვანელი და ორგანიზატორი, ბატონი **ზურაბ ჯინჭარაძე** მიაბარეს ამ დღეებში მიწას.

ათეული წლების მანძილზე გახლდათ ბატონი ზურაბი სახელმწიფო დაზღვევის სამტრედიის ინსპექციის უფროსი. დაზღვევის ინსპექცია მისი თავკაცობით არაერთ-ხელ გამოსულა გამარჯვებული არა მარტო საქართველოს, არამედ საკავშირო მას-შტაბითაც, რის შედეგადაც მიღებული დამატებითი შემოსავალი (პრემიები, ჯილდოები) ასახავს პოულობდნენ არა მარტო ხელმძღვანელისა და მასთან დახლოებულ რამდენიმე პირის (როგორც შემდეგ წლებში დამკვიდრდა საქართველოში), არამედ რაიონისა და ორგანიზაციაში დასაქმებულთა კეთილდღეობაზეც.

ღირსეული შვილები, შვილიშვილები აღზარდეს ბატონმა ზურაბმა და მისმა მეუღლემ, დეაწლმოსილმა პედაგოგმა, ქალბატონმა ზოია თევზაძემ.

რედაქცია და დაზღვევის ინსპექცია წლების მანძილზე ერთ ღეროვანში იყო განთავსებული და რედაქციასთან დაზღვევის ინსპექციის თანამშრომელთა განსაკუთრებულ სიახლოვეს ესეც განაპირობებდა.

შრომისმოყვარე, პატიოსანი, მეგობართა მცნობი, ნიჭიერი ორგანიზატორი, ქართული სულის კაცი დააკლდა სამტრედიას ბატონი ზურაბ ჯინჭარაძის სახით.

ნათელში იყოს!

ლევან ბავაშვას

ცისანა კოჩუაშვილი

ორმოცმა დღემაც თვალის დახამხამებაში გაიბრინა. აღარაა ჩვენს შორის რედაქციის უზუცესი ქალბატონი, კეთილი, მოფუსფუსე, მოუღელელი ცისანა დეიდა.

აღდგომიდან ამაღლებამდე პერიოდს დაემთხვა მისი გარდაცვალება. გიორგობას მივაბარეთ მიწას.

არაფერი ხდება შემთხვევით.

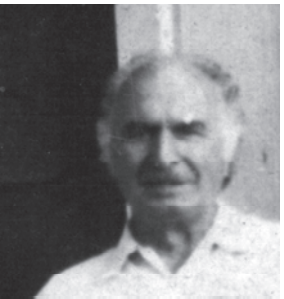
უბრალო იყო, კეთილი და...

ლოცვით ვაცილებთ მარადიული სამყოფელისაკენ მიმავალ თქვენს სპეტაკ სულს, ჩვენო ცისანა დეიდა.

ნათელში იყავი უფალთან ახლოს!

"სამტრედიის მაცნე" რედაქცია

მიხეილ ჯიქიძე

ვინ იცის, რამდენი ღირსეული ადამიანი აღუზრდია დიდი ჯიხაიშის ყაზბეგის სახელობის საჯარო სკოლას.

ღირსეულთა აღზრდა მხოლოდ ღირსეულთ ხელეწიფებათ.

იმ დროს ვისხენებთ, არა ერთი და ორი ამაგდარი პედაგოგი რომ მოღვაწეობდა ამ სკოლაში, სადაც ოჯახური დინასტია ჯიქიძეების გვარს ეკუთვნოდა: ძმები ევგენ და მიხეილ ჯიქიძეები, მათი მეუღლეები თამარ შოენაძე და გულნარა რუხაძე, ბატონი მიშასა და ქალბატონი გულნარას ქალიშვილი შორენა. იყო დრო, თქვენი ოჯახიდან სამი პედაგოგი გადმოდიოდა მისა მასწავლებელი და სამივენი უერთგულესად ემსახურებოდით საფვარელ საქმეს.

დრომ თავისი გაიტანა.

უკან დარჩა ღირსეულად განვლილი 92 წელი, საიდანაც 45 წელი მოსწავლე-ახალგაზრდობას მიუძღვენ-ოთ.

სიამაყით, სევდით ვისხენებთ ყაზბეგის სკოლაში ერთად მუშაობის წლებს, ჩვენს მეგობრულ პედაგოგიურ კოლექტივს, რომელსაც უნარიანად ხელმძღვანელობდა მამინ ახალგაზრდა კაცი, ბატონი ზურაბ ფანცულაია. ნათელში ბრძანდებოდეთ უფროსო კოლეგა და მეგობარი, ჩვენო მიშა მასწავლებელი!

ლევან ბავაშვას, მუხარ ბელთიშვილი, პენია კახიძე, შურბი ურუგაძე

მუნიციპალიტეტის გამგეობა და საკრებულო მწუხარებით იუწყებიან

ტარიელ კოხიკაძის

გარდაცვალებას და თანაუგრძობენ განსვენებულის ოჯახს.

გაზეთ "სამტრედიის მაცნეს" რედაქცია იუწყება, რომ გარდაცვალა ბატონი

ტარიელ კოხიკაძე

და თანაუგრძობს განსვენებულის ოჯახს.

მეგობრები თანაუგრძობენ დიმიტრი არაბიძეს მამის

რეზან არაბიძის

გარდაცვალების გამო.

ვალერი ფოცხვერია, ბეჟან გოგია და თამაზ ნიკურაძე თანაუგრძობენ დიმიტრი არაბიძეს მამის

რეზან არაბიძის

გარდაცვალების გამო.

ელექტროსამონტაჟო სამმართველოს მუშა-მოსამსახურეები დიდი გულისტკივლით თანაუგრძობენ ქრისტინე ნადირაძეს დედის

კალბატონ შუშუნა ჯიქიას

გარდაცვალების გამო.

ვალერი ფოცხვერია, ბეჟან გოგია და თამაზ ნიკურაძე თანაუგრძობენ ნუგზარ ბერიძეს

დედის

გარდაცვალების გამო.

ლევან გაბეჩავა თანაუგრძობს ნუგზარ ბერიძეს

დედის

გარდაცვალების გამო.

ქეთევან ჭელიძე და ვალერი სანაძე თანაუგრძობენ ნუგზარ ბერიძეს

დედის

გარდაცვალების გამო.

სს "საქართველოს რკინიგზას" დასავლეთის ელმომარაგების სამმართველოს ადმინისტრაცია სამძიმარს უცხადებს ლარისა და სოფიკო ჩორგოლაშვილების

დედისა და ბაბიის

გარდაცვალების გამო.

იუბილე

გილოცავთ!

სხვათა სისარულით სარობს

სტიკვა ყველას სატიკვარი. წყენას ივიწყებს, ასკერძ მიუხდავს სიკეთის მქნელს.

ერთ-ერთია მათ შორის, თავის მართლება რომ არაფერზე სჭირდება.

გასული საუკუნის 60-70-იან წლებში სამტრედელის ახალგაზრდების ლიდერი იყო. თითქმის 20 წელი რაიონის ერთ-ერთი ხელმძღვანელი გახლდათ.

როცა ღირებულებები გადაფასდა და ყველაფერი აირია, ქალბატონი ნათელა გელეიშვილი ქალთა მოძრაობაში ჩაერთო, შემდეგ კი სოციალურ სამსახურს განაგებდა, უპოვართ მწარე სიბერეს ულამაზებდა, სალბუნად ედებოდა მოხუცთა ტკივილს.

პეშვში დატეული წყალივით გაირბინეს წლებმა.

ტკბილთან ერთად მწარე მოგონებებიც დაანდა სულს.

ასეთია ცხოვრება...

ღირსეული ქალბატონი უქმად არც დღესაა, აქტიურადაა ჩართული სამტრედიის საზოგადოებრივ ცხოვრებაში, კულტურულ-საგანმანათლებლო ღონისძიებებში მისი მონაწილეობა მეტ შნოსა და ლაზათს ჰმატებს, მეტად ღირებულსა და წონადს ხდის შეხვედრებს, გამოიყენებს, შემოქმედებით საღამოებს...

სიტყვაძუნწია, როცა საკუთარ ნამოღვაწარზე ვეკითხებით.

სიტყვაუხუბოს სხვათა წარმოსაჩენად. ბევრს როდი შეუძლია ასე!

არ სჭირდება ღირსეულ მეუღლეს, საყვარელ დედას, უსაყვარლეს ბებიას იმუნტეტად გამოიყენოს სიჭარბავე.

ამაოდ როდი შეარქვეს სამტრედელთა "დედა ტერეზა".

ჩემი თაობისათვის მისაბადი, ერთგვარი საზომი იყო და არის ქალბატონი ნათელა გელეიშვილისთან ადამიანები.

გაზეთის იუბილე იყო წლების წინ, ყველაზე ადრე მისულიყო დარბაზში და აწესრიგებდა იქაურობას, სტუმრების წინ რედაქცია, რაიონი ღირსეულად რომ წარმოჩენილიყო.

სპეციალისტები ეწვივნენ სამტრედიის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმს, უნიკალური ექსპონატებიც გადასცა მუზეუმს და მასპინძლობაც თავადვე იყისრაო, გაიხსენა ამას წინათ მუზეუმის ხელმძღვანელმა გულყო ცინცაძემ.

როცა სამტრედიის ენციკლოპედია კეთდებოდა (ისევ სხვებისაგან განსხვავებით), ყველაფერი გააკეთა, რომ ღირსეული არ დარჩენილიყვნენ სათანადოდ შეუფასებლნი.

ბევრი, ძალზე ბევრი შეიძლება ითქვას და დაიწეროს ქალბატონზე, რომელსაც, დიანაც რომ, შეუძლია იამაყოს ლამაზად განვლილი წლებით.

არ დაგაკონკრეტებთ, ამჯერადაც საპასუხისმგებლო, საშვილიშვილო საქმეს შეეჭვიდა, რომლის წარმატებით დასრულების შემდეგ მრავალს

ჩვენს ცხოვრებაში არიან ადამიანები, რომელთა არსებობითაც თავს ბედნიერად ვგრძნობთ. ადამიანები, რომლებიც არა მარტო ოჯახებისთვის, ჩვენთვისაც დაიბადნენ.

ერთ-ერთი ასეთთაგანი თქვენ ხართ, ჩვენი ჭკვიანო, ერთდრებულო, გულისხმიერო, მოყვასის მოყვარულო, ქალბატონო. სიტყვები არ გვეყოფა ნათელა გელეიშვილის დასახასიათებლად, ადამიანის, რომელსაც რამდენიმე ათეული წელი სამტრედიის წინსვლასა და განვითარებაში უდიდესი წვლილი აქვს შეტანილი.

გილოცავთ, დაბადების დღეს, ჩვენი ერთგული მეგობარო. გისურვებთ, თქვენი დიდებული ოჯახის კარგად ყოფნითა და სიძლიერით მომავალშიც გაგებედნიერებით.

მეგობრები

გაახარებს, გაახსენებს განუყოფებელ წლებს, წუთებს.

არც ისე დიდი დრო გასულა, ქალბატონი ნათელა. ბევრი გაქვთ კვლავაც გასაკეთებელი, დიდი გზაა ისევ გასავლელი, თქვენეულად, ღირსეულად, კდემით.

მეგობართა ერთგულსა და გამტანს წლების წინ შესანიშნავი წიგნი გიძღვნათ ქალბატონმა იზოლდა ლორიამ, "ჩემი მშვენიერი ქალბატონი"

პქვია წიგნს. მზეგრძელობას, დღეგრძელობას, ოჯახის კეთილდღეობას გისურვებთ "ჩვენი მშვენიერი ქალბატონო".

დიდხანს, დიდხანს ამშვენებდით მტრედით ნათელ სამტრედიას განუყრელი ხელჩანითა და თბილი ღიმილით.

ღირსეული იუბილეს გილოცავთ, უღირსეულესო ქალბატონო!

ლევან ბაგრაძე

იქნებ არ იყოფით, როგორ...

ბატი და იხვი სხვა ფრინველებისგან განსხვავებით დიდ ყინვებს უძლებენ. ექსპერიმენტებმა ცხადვყვეს, რომ ბატებმა 105, ხოლო იხვებმა 115 გრადუსიან ყინვასაც ჩინებულად გაუძლეს.

დედაქალაქებიდან პლანეტაზე ყველაზე უძველესია დამასკო, სირიის დედაქალაქი. მისი სადედაქალაქო "სტაჟი" იწყება ჩვენს წელთაღრიცხვამდე მეორე ათასწლეულში.

ყველაზე განიერი ქუჩა, რომლის სიგანე 300 მეტრია, ბრაზილიას ამშვენებს.

საქართველოს მეცნიერებთა აკადემიის ერთ-ერთი დამაარსებელი და მისი პირველი და უცვლელი პრეზიდენტი გარდაცვალებამდე ნიკოლოზ (ნიკო) მუსხელიშვილი თვალს ხუჭავდა თურმე, თან განსაკუთრებით მაგრად, როცა მას აქებდნენ, მის საქებარს ამბობდნენ.

მოუთმენლად ელოდა თურმე შაბათ-კვირის მოსვლას აკადემიის ავლია ზურაბაშვილი, რათა მშობლიურ სოფელში ასულიყო, ფეხსაცმელი, წინდები გაეხადა და ბალ-ბოსტანში ფეხშიშველს ეშუშავა.

მიწასთან შეხება უარყოფითი ენერგიისაგან მცლის, ახალი ენერგიით მავსებს, იტყოდა თურმე ბატონი ავლია.

ვერა და ვერ ეგუებოდა თურმე თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ლეგენდარული რექტორი, აკადემიკოსი, ბუნების დიდი მესაიდუმლე ნიკო კეცხოველი საბჭოურ ცენტრალური გათბობის სისტემას "რადიატორებს".

ხშირად იტყოდა თურმე: ვაი, სულ, ნეტავ ახლა აქ ბუნარი იყოს და რცხილის შემას გაპქონდეს ტაკატაკუკუკო. ეს მაშინაც ხდებოდა თურმე, როცა ოთახში 25-27 გრადუსი სითბო იყო.

უყვარდა ბუნება ბუნების ქომაგ მეცნიერს.

ჩიტების "გაჯავრება" ჰყვარებია საქართველოს მეცნიერებთა აკადემიის პრეზიდენტს ბატონ ეგვენი ხარაძეს, თან საოცრად ჰბაძავდა თურმე მგალობელ ფრინველებს.

მეგობრებო ლევან ბაგრაძე

ვაკანსია

საპროფილო მენეჯერი

ფუნქციები და მოვალეობები:
 კლიენტის მოძიება და მოზიდვა;
 კომპანიის მარკეტინგულ საქმიანობაში აქტიური მონაწილეობა;
 საკრედიტო პორტფელის ხარისხის მართვა;
 საკრედიტო ბაზრის შესწავლა და ანალიზი;
 ანგარიშის მომზადება ფოკუსირებული საქმიანობაზე;
 მიზნობრივი სემინარები: ფინანსური პირები, მცირე ბიზნესი, ვაჭრობა.

საკვალიფიკაციო მოთხოვნები:

ასაკი 21-დან 45 წლამდე;
 მოლაპარაკების წარმოების უნარი;
 ენერგიულობა და კომუნიკაციის უნარი;
 შრომისმოყვარე და მიზანდასახული;
 კარიერული ზრდის სურვილი;
 ანაზღაურება: მაღალანაზღაურებადი საბონუსე სისტემა.
 დაგვიკავშირდით: 598 64 20 42, 032 214 01 01.

მზადება დაიწყეს

საქართველოს 19 წლამდე ფეხბურთელთა ნაკრები მთავარი მწვრთნელის გიორგი ყიფიანის ხელმძღვანელობით ევროპის ჩემპიონატის, რომელიც 2 ივლისიდან 15 ივლისის ჩათვლით გაიმართება საქართველოში, (თბილისსა და გორში). მზადების მიზნით ათდიან შეკრებას გაივლის ბულგარეთში, სადაც 14 და 16 ივნისს ორ ამხანაგურ მატჩს ჩაატარებს მასპინძელ თანატოლ ბულგარელებთან.

ახალგაზრდული ჩემპიონატი

31 მაისს საქართველოში (თბილისსა და ქუთაისში) სტარტი აიღო და რამოდენიმე დღეს დამაბულად და საინტერესოდ მიმდინარეობს მორაგბეთა ახალგაზრდული მსოფლიოს ჩემპიონატი 19 წლამდელთა შორის. ჩემპიონატი 18 ივნისამდე გასტანს.

იურია ნიკოლოზიძე

იყიდება!

ყვიდი პიანინოს "უკრაინა", კარგ მდგომარეობაში. მსურველები დაგვიკავშირდით ტელეფონზე: 592 049 393.

რედაქციის მისამართი:
 სამტრედია, რისაუპლიკის ქ. №6
 ტელ: 790 391839

საპროფილო მაცნე

დირექტორი ბექან გოგიბა
 მთავარი რედაქტორი ქეთევან ჭაქალიძე
 გამომშვები რედაქტორი თეა ბაბუნაშვილი
 პასუხისმგებელი მდივანი ლევან ბაგრაძე
 კომპიუტერული უზრუნველყოფა მამა პაპაძე